sorte propositionis et orationis altissimi Dei. Sed bona opera continua agat, 492, 1 : *In partes vade sæculi sancti, cum vivis et dantibus confessionem Deo.* Ac Deum laudet, 495, 1 : *Quam magna misericordia Domini, et propitiatio illius convertentibus ad se!* Deo reconciliatus, identidem pro reconciliationis beneficio gratias agat, XIV, 152, 2 : *Quis, Deus, similis tui, qui aufers iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum hæreditatis tuæ? non immittet ultra furorem suum, quoniam volens misericordiam est. Revertetur, et miserebitur nostri : deponet iniquitates nostras, et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Dabis veritatem Jacob, misericordiam Abraham, quæ jurasti patribus nostris a diebus antiquis.* Peccatores semper agnoscant Dei bonitatem post acceptam peccati remissionem, XVII, 123, 1.

CAPUT SEXTUM.

PECCATUM FUGIENDUM, VITANDUM ET DETESTANDUM, ET QUARE.

1° *Peccatum fugiendum*, IX, 179, 2 ; 399, 1 : *Quæ communicatio sancto homini ad canem? aut quæ pars diviti ad pauperem?* Peccatum est infinitæ fugibilitatis, quia Deus est summæ honorabilitatis, XIII, 182, 2 : *Ingemuit Susanna, et ait : Angustiæ sunt mihi undique : si enim hoc egero, mors mihi est ; si autem non egero, non effugiam manus vestras. Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini.* Id fugere honorificum est, VI, 14, 1: *Doctrina viri per patientiam noscitur : et gloria ejus est iniqua prætergredi.* Peccato fortiter resistendum, quia est summum malum, spontanea insania, et voluntarius dæmon, XIX, 498, 1, 2 : *Nondum enim usque ad sanguinem restitistis. adversus peccatum repugnantes.* Peccatorum fuga est nobile sacrificium, X, 214, 1 : *Sacrificium salutare est attendere mandatis, et discedere ab omni iniquitate.* Peccata parva vitanda, ut vitentur magna, IX, 523, 2 : *Qui spernit modica, paulatim decidet.* Quia hæc negliguntur, disponunt ad magna, 525, 1. Peccatis valedicere debent Christiani, maxime qui vanitati alias vacarunt, XX, 347, 1 et seqq.: *Sufficit enim præteritum tempus ad voluntatem Gentium consummandam his, qui ambulaverunt in luxuriis, et desideriis, vinolentiis, comessationibus, et illicitis idolorum cultibus.* Beatus qui sibi nullius peccati est conscius, IX, 406, 1, 2 ; 408, 1, 2: *Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia delicti. Felix qui non habuit animi sui tristitiam, et non excidit a spe sua.* Peccatum non est peccato superandum et compescendum, sed virtute, IV, 365, 2 : *Si tibi placet, egrediatur edictum a facie tua, et scribatur juxta legem Persarum atque Medorum, quam præteriri illicitum est, ut nequaquam Vasthi ingrediatur ad regem, sed regnum illius altera, quæ melior est illa, accipiat.* Peccatum non est medium eligibile ut gravissima peccata evitentur, XVIII, 70, 1. Inter peccata ita constricto ut nullus omnino sine peccato evadendi aditus pateat, quid agendum, IV, 293, 2. Peccandum potius contra hominem quam contra Deum, III, 535, 2.

2° *Quanto studio peccata fugere debeamus*, XIX, 293, 1 : *Cognovit Dominus qui sunt ejus, et discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Domini.* Servo Dei fugienda peccata quasi cadavera, 441, 1. Peccatum quantopere sancti detestati sunt, II, 83, 2 ; IX, 448, 1. Peccandi pericula assidua cogunt sanctos ad mortem anhelare, XIX, 15, 1. Peccatrices multæ pœnitentes, in antris vitam austeram egerunt, VI, 381, 1. Peccati odium inculcatur, XVIII, 209, 2 : *Dilectio sine simulatione, odientes malum ; adhærentes bono.* Quomodo id præcavendum, IX, 511, 2 : *Ante languorem humilia te, et in tempore infirmitatis ostende conversationem tuam.* Peccatum omne quomodo fugere possimus, XX, 571, 1 : *Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit ; quoniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.* Aliud est esse vel existere peccatum, aliud vincere peccatum et concupiscentiam, XVIII, 111, 2 : *Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus.* Peccandi necessitas hominem semper pavidum facit, XIX, 32, 1 : *Itaque, charissimi.... cum metu et tremore vestram salutem operamini.*

3° *Quæ sint media ad vitandum peccatum.* A peccatis per tria vincula debemus retrahi : per reverentiam Dei præsentis, memoriam beneficiorum Dei, et timorem divini judicii, I, 352, 1 (quibus addi potest : consideratio gravitatis peccati, crebra confessio, beatæ Virginis cultus, et occasionum fuga).

Primo. *Reverentia Dei præsentis*, et memoria beneficiorum ejus, I, 352, 1 : *Qui* (Joseph) *nequaquam acquiescens operi nefario, dixit ad eam : Ecce dominus meus, omnibus mihi traditis, ignorat quid habeat in domo sua : nec quidquam est quod non in mea sit potestate, vel non tradiderit mihi præter te, quæ uxor ejus es : quomodo ergo possum hoc malum facere, et peccare in Deum meum?* Peccati fuga Dei præsentis timore proficiscitur, *Psalm.* I, 206, 1 : *Diverte a malo, et fac bonum ; inquire pacem, et persequere eam.*

Secundo. *Consideratio gravitatis peccati.* Peccatorum remedium ex ipsorum fœditatis consideratione petendum, X, 177, 1. Peccatorum cognitionis effectus, *Psalm.* I, 33, 1. Peccatorum præteritorum recordatio stimulus est ad sollicitam cum Deo ambulationem, XIV, 154, 1, 2 : *Indicabo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dominus requirat a te ; utique facere judicium, et diligere misericordiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo.* Peccati cognitio utilis et ad pœnitentiam conducit, *Job*, 786, 1, 2 . *Auditu*

auris audivi te, nunc autem oculus meus videt te. Peccatum demum horremus cum cognoscimus, *ibid.* Peccata propria cogitans, non respiciet aliena, IX, 228, 2 : *Non irrideas hominem in amaritudine animæ suæ : est enim qui humiliat et exaltat circumspector Deus.*

Tertio. *Novissimorum memoria* (Vide Æternitas, Infernus, Judicium, Mors, Novissima).

Quarto. *Crebra confessio.* Vide Confessio.

Quinto. *Beatæ Virginis cultus.* A peccatis qui cavere volet, beatam Virginem colat, IX, 657, 1 : *Qui audit me, non confundetur : et qui operantur in me non peccabunt* (Vide Maria).

Sexto. *Occasionum fuga.* Occasio fugienda, IX, 133, 1 ; 134, 1 : *Cor durum male habebit in novissimo, et qui amat periculum, in illo peribit.* Peccatorum occasiones dolere et ablegare signum pœnitentiæ est, XII, 547, 2 : *Et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus, ad quas captivi ducti sunt : quia contrivi cor eorum fornicans, et recedens a me, et oculos eorum fornicantes post idola sua : et displicebunt sibimet super malis quæ fecerunt in universis abominationibus suis.*

CAPUT SEPTIMUM.

AN ET QUALITER CUM PECCATORIBUS CONVERSANDUM.

1° *Cum peccatoribus non conversandum*, IV, 286, 2 : *Panem et vinum tuum super sepulturam justi constitue, et noli ex eo manducare et bibere cum peccatoribus.* Peccatores duobus modis lactant quos decipiunt, V, 37, 1 : *Fili mi, si te lactaverint peccatores, ne acquiescas eis.* Peccata sua impius affingit et affricat, 560, 2. Putat viros sanctos sibi esse damna, XVI, 136, 2.

2° *Quatenus et quare corripiendus peccator*, XV, 406, 2 et seq.: *Si autem peccaverit in te frater tuus, vade et corripe eum inter te et ipsum solum ; si te audierit, lucratus eris fratrem tuum.* Peccatoribus non est connivendum aut adulandum, XIII, 338, 2 : *Peccata populi mei comedent, et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum.* Quantum peccatum peccata non arguere et increpare, XIX, 307, 1 : *Argue, obsecra, increpa in omni patientia et doctrina.* Peccator non fovendus, peccata sua dissimulando, XIII, 338, 2. Ei suadendum ut minus peccet, XIX, 184, 2. Peccator secreto corripiendus, IX, 536, 1, 2 : *Corripe amicum, ne forte non intellexerit, et dicat : Non feci ; aut si fecerit, ne iterum addat facere.* Et libere, 164, 1 : *Ne reverearis proximum tuum in casu suo, nec retineas verbum in tempore salutis.* Et dure, 581, 2 ; 582, 1, 2 ; XIX, 325, 2 : *Quam ob causam increpa illos dure, ut sani sint in fide.* Non tamen cum iracundia, IX, 270, 1 : *Non incendas carbones peccatorum, arguens eos, et ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum.* Cur post privatam correptionem peccator coram testibus est corripiendus, XV, 408, 2 : *Si autem te non audierit, adhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum.* Peccator pervicax et Ecclesiam contemnens, sicut ethnicus et publicanus, id est publicus peccator est habendus, et excommunicandus, 401, 1. Peccantes publice, publice arguendi sunt, XIX, 247, 2 et seq.: *Peccantes coram omnibus argue : ut et cæteri timorem habeant.* Peccatores occulti non sunt prodendi, XV, 552, 1. Peccantes ex infirmitate tolerandi, non qui ex pertinacia, XVIII, 571, 1 : *Fratres, et si præoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos qui spirituales estis, hujusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans teipsum, ne et tu tenteris.*

3° *Peccator odit correptionem et corripientes*, X, 158, 2 : *Peccator homo vitat correptionem, et secundum voluntatem suam inveniet comparationem.* Si oderit se corripientes, ostendit se obstinatum, IX, 564, 2 ; 565, 1 : *Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris : et qui timet Deum, convertitur ad cor suum.* Oditque medicinam, *ibid.*

4° *Peccatori commiserandum est*, XIV, 295, 1. An ei sit benefaciendum, IX, 370, 1, 2 ; 371, 1, 2 ; 372, 1, 2 et seq. : *Da misericordi, et ne suscipias peccatorem..... Da bono, et non receperis peccatorem. Benefac humili, et non dederis impio, prohibe panes dari illi, ne in ipsis potentior sit. Nam duplicia mala invenies in omnibus bonis quæcumque feceris illi, quoniam et Altissimus odio habet peccatores, et impiis reddet vindictam.* Ei egenti danda est eleemosyna, 372, 2 ; 373, 1.

5° *Peccatores convertere, Deo et angelis gratissimum*, XVI, 204, 2 : *Dico vobis quod ita gaudium erit in cælo super uno peccatore pœnitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentia.* Eis conversis non est invidendum, 213, 1, 2. Peccata præterita nulli sunt exprobranda, IX, 265, 1 : *Ne despicias hominem avertentem se a peccato, neque improperes ei : memento quod omnes in correptione sumus.*

PECUARIA. Pecuaria ars innocens et antiqua est, VI, 355, 2.

PECULATORES. Peculatores qui sint, XIX, 182, 2.

PECULIUM. Peculium Romanis erat quidquid alicujus labore et industria comparatum erat : derivatur vox a *pecore*, vel pusilla pecunia, XIV, 603, 1. Ejus usus et definitio, *ibid.* Peculium est homini simile, *Job*, 348, 1.

PECUNIA. 1° Pecuniæ origo et etymon, IX, 409, 1. Pecunia dicta a *pecore*, VI, 356, 1. Pecunia veteribus erat Jupiter, IX, 304, 1. Priscis pecunia erat Dea, XV, 198, 2. Pecunia triplex : aurea, argentea, ærea, 260, 1. Et quælibet dicta æs, 708, 2 Olim omnia pecunia, præsertim cum rudis et nesignata esset semper ad pondus annumerabatur, XII, 238, 2 ; XIII, 626, 2 ; XIV, 409, 2.

2° Pecuniæ obediunt omnia, quo sensu, VII,

856, 1. Pecunia est divitum robur, item nervus belli, XIV, 103, 2. Item anima, sanguis, vita, 90, 2. Pecuniæ obediunt jura et æquitas, IX, 263, 1. Evincit justitiam, XIII, 551, 2. Pecuniæ proritant cupiditatem, *Job*, 622, 1. Pecunia aulici corrupti, IV, 516, 2. Amatores suos captivat, V, 317, 2. Avari idolum et numen est, XIII, 634, 1. Pecunia est occultus hominum tyrannus, 459, 2, Ejus corrosores semper anxii sunt, V, 317, 2.

3° Pecunia quid nobis esse debeat, et quomodo debeamus ea uti, VII, 210, 2. Ei simul et Deo servire nemo potest, XV, 197, 2 et seqq. Est juste comparanda, V, 272, 2. Pecuniæ absconditæ nullus est usus, X, 272, 1, 2. Pecunia credita ostendit hominis fidem.

4° Pecuniam ferre vetantur apostoli, cur, XV, 260, 1. Ejus possessio apostolis erat vetita, 260, 2. Pecuniam omnem semper detestati sunt viri sancti, II, 313, 2. Eam tractare noxium est religiosis, XVI, 505, 1. Ejus cupidi non sunt ad prælaturas promovendi, VI, 308, 1 (*Vide* Divitiæ, ubi eædem materiæ fusius exponuntur).

5° Pecunia a Davide relicta pro templi fabrica, quanta fuerit, VII, 398, 2. Pecuniæ summa ducentorum et quadraginta millionum a Davide relicta ad templum ædificandum, IV, 127, 1, 2. Cui Salomon multa addidit, 128, 2. Pecunia quam Salomon in templum insumpserit, VII, 99, 1, 2. Pecunia qua pontifices custodes sepulcri corruperunt fuit ex ærario sacro sumpta, XV, 654, 1. Pecuniæ Simonis Magi S. Petrus maledicit, et quomodo, XVII, 200, 2.

PECUS, PECORA. In pecudibus sitæ erant veterum opes, XII, 767, 2. Pecora omnium genera in mari sunt, X, 413, 2. Pecora etiam dormiendo somniant, 329, 1. Pecora ingens dant lucrum pastori, VI, 355, 2 et seq. Etiam pecora ab hero curanda sunt, IX, 242, 2. Pecora sua cur curet justus, eisque de necessariis provideat, VI, 355, 2.

Pecora occisionis quomodo Judæi a prophetis vocentur, XIV, 486, 1.

PECTUS. Pectoris physionomia, VIII, 131, 2. Pectoris tunsio pœnitentiæ est signum, XVI, 243, 2. Item symbolum satisfactionis et vindictæ, *ibid.*

Pectus Christi et Salomonis qualis, VIII, 131, 2.

PEDALE. Pedale est mensura, XII, 327, 2.

PEDES. Pediti pro stipendio olim dabantur duo oboli, IV, 426, 2.

PEDICULARIS. Pedicularis morbi, seu phtiriasis causa et effectus, IV, 540, 2. Quinam ea puniti, *ibid.*

PEDUM. Pedum pastorale sua forma tria significat, XXI, 60, 2.

PEGUSIUM. Pegusii originem referunt ad Judæos exsules damnatos a Salomone ad aurifodinas Ophirinas, IX, 240, 2; XII, 91, 1.

PELAGIA (S.), virgo et martyr. S. Pelagia, virgo Antiochena et martyr præclarum virginitatis ac fugæ exemplum dedit, XXI, 270, 1 et seq. Insilit in flumen ne violetur, XV, 124, 2. S. Pelagiæ et cum matre et sororibus in flumen injicientis elogium, IV, 338, 1; V, 523, 1.

PELAGIA (S.) pœnitens. S. Pelagia ante pœnitentiam in meretricio curabat se per urbem gestari, V, 264, 2. Ejus pœnitentis conversio, pœnitentia, lacrymæ, XI, 144, 1; XII, 376, 2. In monte Oliveti tugurio erecto pœnitentiam egit.

PELAGIUS, PELAGIANI. 1° Pelagii hæresiarchæ lapsus, XIV, 8, 2. Pelagii hæresis quid potissimum doceret, XII, 109, 1. Pelagii errores, XVII, 133, 2; 301, 1; 376, 1. Pelagii hæresis negantis gratiam, XXI, 195, 1. Gratiæ necessitatem negavit, XVI, 397, 1. Astruens liberum arbitrium, id destruebat, 561, 1. Peccatum originale negabat, XVIII, 32, 1; 97, 1; 450, 2. In parvulis actualia peccata esse dicebat, XIV, 61, 1. Erat hostis gratiæ, hinc eum oppugnans Augustinus liberum arbitrium deprimit, XVIII, 21, 1; XIX, 35, 1, 2 et seq. Merita tribuebat naturæ viribus, XIX, 523, 2. Docebat charitatem esse donum nostrum, non Dei, XVIII, 377, 2. Deum operari velle per legem minando et pollicendo asserebat, XIX, 35, 1, 2. Et posse esse a Deo, sed velle et agere a nobis, *ibid.* Ejus error circa vocationem, 249, 1. S. Chrysostomus in vocatione ad primam gratiam non favet Pelagio, XVIII, 592, 2. Docebat omnes Christianos pauperes esse debere ex præcepto Christi, XVI, 172, 2; XIX, 266, 2. Docebat hominem etiam ante lapsum moriturum, et mori ex naturæ necessitate, XVIII, 132, 2. Oderat dialecticam, XIX, 269, 1. Pelagius hæresiarcha in senio hæresim suam detexit, XIII, 383, 2.

2° Pelagiani erant adversarii gratiæ, IX, 451, 1. Docent fidem esse ex nobis, non e gratia Dei, XX, 105, 1. Et justos sine peccato esse, XV, 192, 2. Docebant nullum juramentum Christianis esse licitum, 168, 1. Et nullum divitem posse salvari, X, 115, 1; XV, 429, 1.

PELAGIUS I, rex. Pelagius I, Hispaniæ rex, Deiparæ ope Saracenos profligavit, V, 208, 1. Ejusdem beatæ Virginis ope, crebras de Gothis victorias retulit, I, 362, 2 et seq.

PELE. *Pele* mirabile Hebræis est, I, 504, 2.

PELEUS. Peleus jactavit se maritum Thetidis esse, IV, 499, 2.

PELICANUS. 1° Pelicanus quæ sit avis, IX, 150, 2. Pelicanus idem est qui onocrotalus, XIV, 294, 1.

2° Pelicanus symbolum est sapientiæ Christi, IX, 150, 1. Item pœnitentiæ symbolum, *Job*, 577, 2. Pelicanus est etiam stoliditatis symbolum, IX, 270, 1.

PELLA. Pella urbs refugium fuit Christianis e Jerusalem exscindenda fugientibus; ejus etymon, I, 504, 2; XXI, 161, 1.

PELLIS. 1° Pellis nomen quid significet, *Job*, 54, 1. Pellis hyænæ an hominem tutum contra hostes reddat, et alia ejus mira, XIV, 209, 1. Pelle

caprina utitur Jupiter loco libri, 413, 1. In pellibus hædinis scribebant veteres, XII, 517, 1.

2° Pellis est schema virtutum exteriorum, XIV, 90, 2.

PELOPIDAS. Pelopidas iturus ad conflictum, quid uxori, ut vitæ suæ caveret obsecranti, responderit, IV, 457, 1. Pelopidas quam esset ad calumnias fortis, II, 121, 1. Ejus paupertas, 136, 2.

PELTA, PELTATI. *Pelta* vox unde deducatur, XIV, 289, 2. Peltati milites qui dicantur, *ibid.*

PELUSIUM. Pelusii etymon, XII, 281, 1. Pelusium urbs Ægypti navibus et mercibus erat florentissima, 721, 2. Vocatur lingua maris Ægypti, XI, 271, 1, 2.

PENATES. Penates domestici erant theraphim, XIII, 331, 1, 2. Eos etiam post excidium, domo et urbe fugientes, secum peregre asportabant, *ibid.* Unde penates dicti, *ibid.*, 2.

PENELOPES. *Penelopes tela* proverbium quid sibi velit, V, 568, 2; VI, 496, 1.

PENETRATIO. Penetratio est dos propria corporis gloriosi, XVII, 266, 1. Quomodo Christus ad omnes inferiores partes terræ penetrarit, IX, 666, 1.

PENNA. 1° Pennæ aquilarum quam rapaces et voraces sint, VI, 185, 2; XIII, 64, 1. Unde id eveniat, VI, 185, 2.

2° Pennæ solis sunt ejus radii, XIV, 606, 2.

PENSIONARIUS. Pensionarii clerici reprehenduntur, XII, 740, 1, 2.

PENTACONTARCHI. Pentacontarchos Judæi in castris habebant, XI, 134, 1.

PENTALPHA. Pentalpha Antiochi Soteris tessera, XVI, 26, 1.

PENTAPOLIS. Pentapoleos olim fertilitas, XII, 309, 2. Pentapolis quomodo dicatur arefacta, quia versa in favillam, IX, 317, 1. Pentapoles variæ, VIII, 504, 1, 2.

PENTATEUCHUS. Pentateuchi nomen, argumentum, auctor quis, I, 27, 1. Ubi scriptus, *ibid.*, 2. Vocatur Liber vitæ, IX, 658, 1. Pentateuchus olim unus continuus fuit tractatus sine incisione vel divisione, XIII, 253, 1.

PENTECOSTE. 1° *Pentecoste Judæorum.* Pentecosten qualem servarent Judæi, XII, 56, 1, 2. Pentecoste apud Judæos quando celebraretur, I, 600, 1, 2. Pentecoste erat festum secundum a Paschate, XVI, 112, 1. Cur Pentecoste Judæis fuerit indicta, XVII, 76, 1. Hoc festum duplici de causa apud Judæos institutum, seu dupliciter accipitur: *primo*, fuit indicta in memoriam datæ illo die legis per Mosen in Sina; *secundo*, in gratiarum actionem pro novis illius anni frugibus, quas tunc metere incipiebant, I, 600, 1, 2; II, 153, 2; XVII, 76, 1. Ejus dies quinquaginta unde numerarentur, II, 150, 2. Fuit celebre apud Judæos, *ibid.* Offerebantur in eo panes primitiarum, 153, 2.

Pentecoste Hebræorum allegorice significabat Pentecosten Christianorum, II, 155, 1, 2; XVII, 76, 1. Tropologice perfectam pœnitentiam et remissionem peccatorum, *ibid.*, 2. Anagogice sanctorum requiem, *ibid.*

2° *Pentecoste Christianorum.* Pentecoste Christianorum differt a Judaica, XVII, 76, 2. Est festum Spiritus sancti et jubileum, 77, 2. In Pentecoste facta est promulgatio legis novæ, et tunc vetus obligare desiit, XV, 114, 2; XVI, 340, 1. In ea descendit Spiritus sanctus, non in Pentecoste Judæorum, II, 151, 1. In ea datus est Spiritus sanctus Apostolis abundantissime, XVI, 427, 2. Eam vocant Itali Pascha Spiritus sancti, 112, 1. Prima Pentecoste Christianorum incidit in Dominicam, II, 151, 1; XVII, 76, 2. Ejus mentionem facit Lucas in *Actis*, II, 151, 1. Alio tempore id celebrant Judæi, alio Christiani, 150, 2. Coli cœpta est mox post Christum, 152, 1, 2. In festo Pentecostes Constantinopolis a Turcis est expugnata ad punitionem schismatis Græcorum in Spiritum sanctum blasphemantium, XVI, 570, 1. In Pentecoste præcipue vacandum est operibus charitatis, cur, IV, 272, 1.

PENULA. Penulam quam sibi per Timotheum afferri jubeat Paulus, quid esset, XIX, 314, 1. Est pallium ad frigus et pluviam arcendam, *ibid.*

PENURIA. Penuria sæpius quam pugna consumit exercitum, IV, 323, 2.

PER. *Per* præpositio quomodo Deo Patri tribuatur, XVI, 299, 1. Deo Filio convenit, XVIII, 197, 2; 325, 2; 625, 1.

PERA. Pera est sacculus viatorius, XV, 261, 2 et seq.

PERADIM. Peradim sunt equi veloces ad cursum, et apti ad bellum, XII, 698, 2. Vocantur sic tam equi quam muli, *ibid.* Sunt muli Syriæ, *ibid.*

PERÆA. Peræa quæ regio Judææ sit, XV, 418, 1.

PERAMBULARE. *Perambulare* in Scripturis, cum præsertim de principibus agitur, significat imperium, dominium, et idem est quod *regere*, X, 295, 1; XIV, 367, 1; XVII, 223, 2 et seq.; XX, 395, 1.

PERCUSSIO. Percussio cardinis templi Bethelini, Amos menti objecta quid significaret, XIII, 632, 1.

PERDERE, PERDITIO. 1° *Perdere* duplici sensu capi potest, XI, 516, 1. *Perdere* et *parcere* contraria sunt, XIV, 604, 1. Perdendum ut lucremur, X, 72, 2; 73, 1. Perditio quæ scienter et evidenter fit, gratius affligit, 113, 2.

2° Perditio sui ipsius quisque est, XIII, 457, 1, 2. Perditio est ex homine peccante, seque in peccatis usque ad finem obdurante, *ibid.* Perditio sedem propriam habet in domo impii, VI, 102, 1.

PERDIX. 1° Perdix dicitur *a perdendo*, IX, 103, 2. Ejus natura, 363, 2. Perdix cicur perdicem venatur, et ipsa alias voce sua in laqueos allicit, IX, 363, 2; XII, 142, 1. Quomodo aucupem eludat, XII, 142, 2. Perdicis pulli ab alia matre exclusi ad veram avolant, 141, 2. Perdix captam amat, IX, 364, 1. Perdices Paphlagoniæ sunt bicordes, IX, 103, 2; XII, 584, 1.

2° Perdici dæmon assimilatur, XII, 142, 2. Et hæretici, *ibid.* Unde confertur ei dolosus hospes, IX, 363, 2. Symbolum est adulantium et hypocritarum, XX, 44, 1. Item versuti et contumeliosi, *Job.* 263, 1.

PEREFFLUERE. *Pereffluere* Paulo duo significat, XIX, 366, 1.

PEREGRINA. Peregrina est nomen proprium meretricis, V, 189, 2.

PEREGRINARI, PEREGRINATIO, PEREGRINUS. 1° *Peregrinatio proprie accepta.*

Primo. Peregrinus quid proprie, quid metaphorice significet, XX, 363 1. Peregrinus quis Judæis diceretur, II, 282, 2. Peregrinis olim ab Hebræis, aliisque gentibus mutabatur nomen proprium in aliud gentis cui inserebantur, IV, 208, 1, 2.

Secundo. Peregrinatio quanta afferat damna, X, 81, 2 : *Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quam epulæ splendidæ in peregre sine domicilio;* 82, 2 ; 83, 2 : *Minimum pro magno placeat tibi; et improperium peregrinationis non audies. Vita nequam hospitandi de domo in domum; et ubi hospitabitur, non fiducialiter aget, nec aperiet os. Hospitabitur, et pascet. et potabit ingratos, et ad hæc amara audiet : Transi, hospes. et orna mensam : et quæ in manu habes, ciba cæteros. Exi a facie honoris amicorum meorum : necessitudine domus meæ hospitio mihi factus est frater.* Peregrinationis vagæ et incertæ incommoda, XIX, 476, 1. Peregrini peregre multa pati coguntur, VI, 14, 2 ; X, 81, 2 ; 82, 1. Peregrinatio sæpe moribus nocet, X, 198, 2. Peregrini sæpe in pericula et mortem incidunt, 244, 1, 2 : *Quis credit ei qui non habet nidum. et deflectens ubicumque obscuraverit, quasi succinctus latro exsiliens de civitate in civitatem?* Peregrini apud exteros et incognitos timidi sunt, XIII, 415, 1.

Tertio. Peregrini sunt benigne excipiendi, XX, 642, 2 et seq. : *Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, et hoc in peregrinos. Qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiæ, quos benefaciens deduces digne Deo.* Ad hospitium invitandi, etiam trahendi sunt, XVI, 278, 1, 2 : *Et appropinquaverunt castello, quo ibant : et ipse* (Jesus) *se finxit longius ire. Et coegerunt illum, dicentes : Mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est jam dies ;* XVII, 310, 2 : *Cum autem baptizata esset, et domus ejus, deprecata est dicens : Si judicastis me fidelem Domino esse, introite in domum meam et manete. Et coegit nos.* Debent a principe defendi, VI, 487, 2 : *Aperi os tuum muto, et causis omnium filiorum qui pertranseunt.*

Quarto. Peregrinationis utilitas, conducit ad sapientiam practicam parandam, X, 302, 2 : *In terram alienigenarum pertransiet ; bona enim et mala in hominibus tentabit. Peregrinatio reddit cautum ;* 199, 1, 2 : *Qui tentatus non est, qualia scit? qui implanatus est, abundabit malitia. Multa vidit, errando, et plurimas verborum consuetudines.* Docet frugalitatem, 199, 2. Peregrinatio evangelizandi causa utilis est, VI, 336, 2.

Quinto. Peregrini antequam peregrinentur et post. adeant templum, Deumque invocent, exemplo Tobiæ et aliorum, IV, 303, 1. Peregrinus ab hostibus invasus per S. Raphaelem liberatus, 228, 2.

Sexto. Peregrinatio Loth quæ vocetur, IX, 461, 1. Peregrinationes Pauli. XIX, 310, 2. Aliquot a S. Luca omissa sunt, XVIII, 419, 2 ; 423, 1.

2° *Peregrinationes ad loca sancta.* Peregrinationes ad sepulcra sanctorum carpunt hæretici, sed insulse, XX, 362, 2 et seq.

3° *Peregrinatio metaphorice sumpta.* Peregrini omnes sumus in hoc mundo, et ad patriam cœlestem tendimus, I, 184. 1, 2 : *Dixit autem Dominus ad Abraham : Egredere de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrabo tibi;* X, 84, 1 ; XIV, 541, 1 ; XV, 84, 1 ; 630, 2 ; XVI, 276, 1 ; XVIII, 314, 2 : *Hoc itaque dico, fratres : Tempus breve est : reliquum est, ut et qui habent uxores, tanquam non habentes sint, et qui flent, tanquam non flentes; et qui gaudent, tanquam non gaudentes ; et qui emunt, tanquam non possidentes; et qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur : præterit enim figura hujus mundi;* XIX, 478, 2 : *Juxta fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis repromissionibus , sed a longe eas aspicientes, et salutantes, et confitentes quia peregrini et hospites sunt super terram;* XX, 95, 2 : *Religio munda et immaculata apud Deum et Patrem hæc est : Visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum, et immaculatum se custodire ab hoc sæculo ;* XX, 291, 2 ; 293, 1 : *Charissimi, obsecro vos tanquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam.* Peregrinamur a Domino quamdiu in hoc corpore sumus, XVIII, 449, 1 : *Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino.* Peregrinari se in terra cogitat religiosus et fidelis omnis, XII, 252, 1 : *Domum non ædificabitis, et sementem non seretis, et vineas non plantabitis, nec habebitis : sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, ut vivatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini.* Peregrinatio nostra duplex est, XVIII, 450, 1. *Audemus autem, et bonam voluntatem habemus peregrinari a corpore, et præsentes esse ad Dominum. Et ideo contendimus, sive absentes, sive præsentes placere illi.* Peregrinis cœlestis patriæ Deus est umbraculum in die et nocte, *Psalm.* II, 340, 2 : *Dominus custodit te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.* Peregrinus ad patriam anhelat, et nos hic peregrini ad cœlum anhelare debemus, VII, 236, 2 : *Quid necesse est homini majora se quærere, cum ignoret quid conducat sibi in vita sua, numero dierum*

peregrinationis suæ, et tempore quod velut umbra præterit? Peregrini non ægre ferunt se dicteriis et probris impeti. ob peregrinum habitum. linguam et mores ; sic pariter vir sapiens et patiens, sciens se esse in terra peregrinum, omnes injurias probra et adversa non curat, VI, 14, 2. Peregrini quomodo muros Jerusalem tum temporalis, tum cœlestis ædificent, XI, 706, 2.

Peregrinari in fervore quid sit, XX, 362, 2 : *Charissimi, nolite peregrinari in fervore, qui ad tentationem vobis fit, quasi novi aliquid vobis contingat.*

PEREGRINUS (S.). S. Peregrinus martyr ignem sine læsione superavit, X, 553, 2.

PEREGRINUS impostor. Peregrinus impostor Christianum se finxit, et carceri pro Christi fide se obtulit, ut eleemosynis fidelium potiretur, XIX, 340, 2 ; 463, 1 ; 513, 1. Christianorum auro suffarcinatus in patriam rediit, XV, 436, 2. Ob nomen immortale in rogum se conjecit, XVIII, 380, 1.

PERFECTIO, PERFECTUS. I. Perfectio Dei, *vide* Deus, cap. III.

II. Perfectio hominis. — 1° *Perfectio in quo sita sit et quis perfectus proprie dici queat*, V, 20, 1 ; VIII, 403, 2 : *Concupiscite ergo sermones meos, diligite illos, et habebitis disciplinam ;* IX, 250, 1 : *In omni virtute tua dilige eum qui te fecit ;* XVIII, 58, ; 204, 2 : *Nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in novitate sensus vestri, ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, et beneplacens et perfecta ;* 284, 2 : *Non enim in sermone est regnum Dei, sed in virtute ;* 654, 1 : *Fructus enim lucis est in omni bonitate, et justitia, et veritate,* XIX, 51, 2 : *Fratres, ego me non arbitror comprehendisse. Unum autem, quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ sunt priora, extendens meipsum; ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Jesu. Quicumque ergo perfecti simus, hoc sentiamus.* Perfectio sita est in continuo amore Dei et laude, X, 488, 1 : *In omni opere dedit confessionem sancto in excelso in verbo gloriæ.* Consistit in charitate Dei et proximi, XX, 228, 2. Quantam charitatem exigat, XIX, 172, 2 : *Vos autem, fratres, nolite deficere benefacientes.* Perfectio hujus vitæ et futuræ in quo sita sit. XVII, 134, 1. Perfectio sita est in mortificatione concupiscentiæ, XX, 172, 1. Et in moderatione linguæ, XVII, 81, 2 ; 137, 1 : *Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir.* Perfectio in minorum observatione relucet, *Job*, 15, 2. Perfectio actus ex voto procedentis, VII, 201, 1. Perfecti viri quæ sint signa, IX, 36, 2. Ejus signum est proximi infirmitatibus compati, XVIII, 574, 1 : *Alter alterius onera portate, et sic adimplebitis legem Christi.* Perfectus homo suum lucrum æstimat. quod aliis tribuitur, *Job*, 91, 2. Perfectus solum Deum quærit. V, 148, 1, 2. Perfectus est qui in adversis gratias agit, IV, 174, 2 : *Cum ab infantia sua semper Deum timuerit, et mandata ejus custodierit, non est contristatus contra Deum quod plaga cæcitatis evenerit ei : sed immobilis in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus vitæ suæ.* Perfecti in calumniis gaudent, X, 4, 2 : *A tribus metuit cor meum, et in quarto facies mea metuit ; delaturam civitatis, et collectionem populi, calumniam mendacem, super mortem omnia gravia.* Quomodo perfecti ab imperfectis in motu et gestu differant, IX, 543 1 ; *Ex visu cognoscitur vir, et ab occursu faciei cognoscitur sensatus. Amictus corporis, et risus dentium, et ingressus hominis enuntiant de illo.* Perfecti, integri, et in nullo deficientes quomodo distinguantur, XX, 29, 2 : *Patientia autem opus perfectum habet; ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes.* Perfectorum status spiritualis est, XVIII, 265, 1. Qui sint apostolo Paulo perfecti, et quæ illis sapientia proponenda, XVIII, 261, 1 : *Sapientiam autem loquimur inter perfectos, sapientiam vero non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruuntur.* Perfectum quomodo se esse dicat et neget Paulus, XIX, 51, 1.

2° *Perfectionis excellentia et commoda.* Primo. *Perfectionis excellentia.* Perficere rem majus est donum quam inchoare, XIV, 402, 1, 2. Perfectio nobilior est regum nobilitate, V, 111, 1 : *Accipe illam, et exaltabit te : glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. Dabit capiti tuo augmenta gratiarum, et corona inclyta proteget te.* Perfectio virtutum est velut gemma gratissima, 531, 2. Perfectio virtutum est domus spiritualis animæ, XV, 215, 2 : *Omnis ergo qui audit verba mea hæc, et facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.* Per studium perfectionis Deo appropinquamus, XX, 182, 2 : *Appropinquate Deo, et appropinquabit vobis.* Perfectus cadens melior est imperfecto ex bono opere superbiente, X, 373, 2.

Secundo. *Perfectionis fructus.* Perfecti sunt Deo charissimi, XV, 177, 1, 2. Ejus possessio homini jucunda est, VI, 218, 1, 2 : *In doctrina replebuntur cellaria, universa substantia pretiosa et pulcherrima.* Perfectio est bona animæ possessio, X, 564, 2. Hominem contra omnia mala communit et tuetur, V, 571, 2 : *Substantia divitis, urbs roboris ejus : et quasi murus validus circumdans eum.* Perfectis accommodantur omnes proprietates altaris thymiamatis, I, 709, 2 et seq. Perfectio vitæ est velut lignum vitæ, XXI, 408, 2 : *In medio plateæ ejus, et ex utraque parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, et folia ligni ad sanitatem Gentium.* Perfecti in fide et virtute quomodo mystice summa videant, XIII, 508, 1 : *Effundam spiritum meum super omnem carnem ; et prophetabunt filii vestri et filiæ vestræ; senes vestri somnia somniabunt, et juvenes vestri visiones videbunt.* Perfecti quam certitudinem de sua salute habeant, XVIII, 135, 1 : *Ipse Spiritus*

testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei.

3° *Perfectionis christianæ necessitas.* Ad perfectionem christianismi vocat suos omnes Deus, V, 255, 2 : *Misit ancillas suas ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis : Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est : Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. Relinquite infantiam, et vivite, et ambulate per vias prudentiæ.* Quam perfectionem a suis exigat Christus, XV, 177, 1 : *Estote ergo perfecti, sicut et Pater vester cœlestis perfectus est.* Perfectio Dei nobis imitanda est, 178, 2. Quænam perfectio sit præcepti, quænam consilii, 177, 2. Perfectionis desiderium in suis Deus adimplet, V, 303, 2 : *Quod timet impius, veniet super eum ; desiderium suum justis dabitur.* Perfectio nostra meta est, XIX, 48, 2. Ad eam currendum et obliviscenda ea quæ retro sunt, 47, 1. Eam insequi debemus ut venator leporem, 49, 2.

4° *Perfectionis et perfectorum officia*, IX, 548, 2. Sola Scriptura hominem perfectum non reddit, XIX, 304, 2 : *Omnis Scriptura divinitus inspirata, utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitia ; ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus.* Perfecti omnia relinquere debent, XV, 428, 2 : *Ait illi Jesus : Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cœlo, et veni, sequere me.* Perfectioni inhians mundo carnique mori debet, XVIII, 580, 1. *Mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo.* Perfecti ad unum aspirent, VIII, 151, 2. In perfectione semper progrediendum, et quotidie incipiendum, IX, 502, 1, 2 : *Cum consummaverit homo, tunc incipiet : et cum quieverit, operabitur.* Quid observare debeant perfecti ut in perfectione perseverent, XV, 428, 1, 2. Perfectos qui se putant, tentationibus pulsantur ut videant se imperfectos esse, XII, 798, 2. Perfecti timent Deum timore filiali, *Psalm.* I, 204, 2 : *Timete Dominum, omnes sancti ejus quoniam non est inopia timentibus eum.* Perfecti etiam viri semper aliquid habent quod sibi petant ignosci, I, 252, 2 : *Ab omnibus iniquitatibus meis erue me, opprobrium insipienti dedisti me.* Perfecti quomodo imperfectos regere debeant, XIII, 317, 1.

5° *Media ad perfectionem assequendam.* Quæ ejus assequendæ sit optima ratio, IX, 342, 1 : *Fili, ne in multis sint actus tui : et si dives fueris, non eris immunis a delicto.* Perfectus quomodo quis evadat per justitiam quoad proximum, circumspectionem quoad Deum, sapientiam sive judicium quo ad seipsum, IX, 427, 2 : *Beatus vir qui in sapientia morabitur, et qui in justitia sua meditabitur, et in sensu cogitabit circumspectionem Dei.* Perfectionis compendium, II, 466, 1, 2. Modus cito ad perfectionem evangelicam perveniendi, XV, 178, 2 : Ad christianam perfectionem media novem, I, 213, 1 : *Apparuit ei* (Abraham) *Dominus, dixitque ad eum : Ego Deus omnipotens, ambula coram me, et esto perfectus. Ponamque fœdus meum inter me et te, et multiplicabo te vehementer nimis.* Ad perfectionem via incipit a timore judicii, gehennæ perducens ad contemplationem, III, 658, 2 ; 659, 1 : *Et ait* (angelus) *ei* (Eliæ) : *Egredere et sta in monte coram Domino : et ecce Dominus transit, et spiritus grandis et fortis subvertens montes, et conterens petras ante Dominum : non in spiritu Dominus, et post spiritum commotio, non in commotione Dominus ; et post commotionem ignis, non in igne Dominus ; et post ignem sibilus auræ tenuis.* Optima ratio perfectionis assequendæ est mortis memoria, IX, 419, 2 : *Memor esto quoniam mors non tardat, et testamentum inferorum, quia demonstratum est tibi ; testamentum enim hujus mundi morte morietur.* Ad perfectionem acer stimulus : *hodie cœpi, hodie finiam*, XIX, 51, 1. Media incitantia ad cursum et perfectionem sunt : *primum*, quemque sibi persuadere se non esse perfectum, sed eo tendere ; *secundum* est animi generositas ad heroica opera et profectum ; *tertio*, insatiabile desiderium perfectionis ; *quarto*, intendere jugiter in bravium, 48, 2 ; 49, 1, 2 et seq. Qui perfecti esse volunt, divitias nec ambiunt, nec paupertatem metuunt, VI, 433, 2. Perfectio causatur sapientia, XX, 27, 1 : *Scientes quod probatio fidei vestræ patientiam operatur ; patientia autem opus perfectum habet.* Qui cito perfecti in re aliqua evadere conantur, mox deficiunt, V, 385, 1, 2 : *Substantia festinata minuetur ; quæ autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur.*

PERFIDIA, PERFIDUS. Perfidia rempublicam evertit, V, 529, 2. Perfidia a Deo vindicatur, id probatur exemplis, I, 326, 1. In perfido non est sperandum, VI, 278, 1.

PERFODERE. Perfodere parietem quare jubeatur Ezechiel, XII, 587, 1.

PERFRICARE. Perfricare frontem quid sit, XII, 522, 1, 2.

PERGAMENÆ. Pergamenæ pelles unde habeant nomen, XII, 517, 1.

PERGAMUM. Pergamum urbs ubi sita, dicta eadem Troja : ejus rex fuit Attalus, in Romanos beneficus, XXI, 51, 1. In ea magna fuit persecutio Christianorum, 51, 2.

PERGERE. *Pergere in urbem* quid significet, VII, 348, 2.

PERIANDRUS. Periandri Corinthii sententiæ morales, IX, 30, 2.

PERIBOLUS. Peribolus vocatur murus vel septum, X, 534, 2 ; XII, 817, 1.

PERICARDIUS. Pericardio non aqua continetur, sed biliosus humor, XVI, 621, 1.

PERICLES. Pericles Atheniensis filiorum suorum mortem æqua mente accepit, XII, 680, 2. Ejus in injuriis patientia et tolerantia, XV, 173, 2 ;

XVIII, 217, 2 ; XX, 29, 1. Quid amico indigna petenti responderit, X, 180, 2. Scilicet amico testimonium falsum exigenti parere noluit, I, 339, 1, 2. Pericles orator dictus fulminare et tonare, XV, 678, 2.

PERICULUM. 1° *Pericula corporalia.* Pericula ingentia Hebræi vocant mortem, XVIII, 422, 1, 2. Periculum præsens magis percellit quam futurum, I, 466, 2. Periculum mortis incurrit qui alium a morte liberare declinet, VI, 227, 2 et seq.

2° *Pericula spiritualia.* Pericula mundi varia sunt, IX, 289, 2 : *Communionem mortis scito, quoniam in medio laqueorum ingredieris, et super dolentium arma ambulabis.* Pericula vitæ præsentis soli viri spirituales norunt, *Psalm.* I, 275, 2 ; 276, 1 : *Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua et fluctus tui super me transierunt.* Periculum salutis æternæ maximum, *Psalm.* II, 279, 1 : *Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inferni invenerunt me.* Periculum in divitiis quantum sit, VII, 100, 2. In pericula ruit ebrius, X, 139, 2 (*Vide* DIVITIÆ, EBRIETAS). Periculum unitatis et solitudinis, VII, 177, 1 : *Si unus ceciderit, ab altero fulcietur : væ soli : quia, cum ceciderit, non habet sublevantem se.* Periclitatur homo et sperando et desperando, XII, 736, 2 ; 737, 1 : *Cum stulto ne multum loquaris, et cum insensato ne abieris. Serva te ab illo, ut non molestiam habeas, et non coinquinaberis peccato illius.* Pericula ab hostibus pietati semper sunt in hac vita, *Psalm.* II, 265, 1, 2. Pericula declinanda sunt, XVI, 417, 1 ; 418, 1. Pericula quæ capessenda, quæ vitanda, X, 162, 1. Periculis occurrendum, timore superato, XVI, 555, 2.

Pericula inferni qui non advertant, *Psalm.* II, 279, 1. Periculum amans in eo peribit, IX, 133, 2 ; 134, 1 : *Cor durum male habebit in novissimo ; et qui amat periculum, in illo peribit.* Periculum peccati mortalis amans, peccat mortaliter, 134, 2. Periculum fugiens, in illo non peribit, *ibid.* Quando id subeundum, 135, 1. Pericula vir sapiens caute declinat, VI, 137, 1, 2 : *Callidus videt malum, et abscondit se ; innocens pertransiit, et afflictus est damno.* Periculum minus adire licet, ut majus vitetur, XV, 124, 2. Qui curant animas a Deo a periculis eximuntur, XIV, 45, 2.

In periculis omnibus ad Deum confugere debemus, VI, 32, 2. In periculis Deus unicum refugium, *Psalm.* I, 351, 1. In periculis Deus amandus et invocandus, IX, 394, 1 : *Omni vita tua dilige Deum, et invoca illum in salute tua.*

PERILLUS. Perillus faber primus suo periit tormento, et in bovem æneum quem tyranno Phalaridi suggesserat, primus injectus fuit, IV, 382, 2 ; VI, 322, 2 ; X, 41, 2 ; XII, 660, 2.

PERIPSEMA. Peripsema proprie quid sit, XVIII, 284, 2.

PERIRE. Perire dicuntur ea quorum non est usus, XIV, 273, 2.

PERISCELIDES. Periscelides quid sint, IX, 140, 1.

PERJURIUM. 1° Perjurium sequitur e mendacio, IX, 230, 2 : *Noli velle mentiri omne mendacium : assiduitas enim illius non est bona.* Item e jurandi consuetudine, 599, 2 : *Jurationi non assuescat os tuum, multi enim casus in illa.*

2° Jurantes per falsos deos duplicem Deo injuriam faciunt, VIII, 573, 2 : *Utraque ergo illis evenient digne, quoniam male senserunt de Deo attendentes idolis, et juraverunt injuste, in dolo contemnentes justitiam.*

3° Perjuria vindicat Deus, VIII, 574, 1, 2 : *Non enim juratorum virtus, sed peccantium pœna perambulat semper injustorum prævaricationem.* Quomodo semper punitum fuerit, multis exemplis docetur, I, 326, 1 ; II, 415, 2 : *Non usurpabis nomen Dei tui frustra, quia non erit impunitus qui super re vana nomen ejus assumpserit.* Pejerantes olim in ædibus sanctorum illico cœlitus castigabantur, VIII, 574, 1. Perjurii et perfidiæ detestatio, I, 326, 1 (*Vide* JURAMENTUM).

PERMISSIO. Permissio Dei vocatur actio et deceptio contra Calvinum, XII, 598, 1.

PERNICIES. Pernicies non licitæ voluptatis, VII, 21, 1.

PERNOCTARE. Pernoctare ad sepulcra sanctorum pium et utile est, XI, 746, 1.

PERPENDICULUM. Perpendiculo cur architecti utantur, XIV, 369, 1. Perpendiculum Israelis quando Deus deponere dicatur, XIII, 612, 1.

PERPERAM. Perperam agere quid sit, XVIII, 381, 1.

PERPETUA (S.). S. Perpetua qua visione viderit sibi imminere martyrium, XV, 210, 1. Vidit se suosque per scalam quamdam auream in cœlum ascendere, XII, 809, 1. Ejus visio de via cœli cultris obsita, I, 286, 2 ; XV, 210, 1. S. Perpetua idola explodens leonibus objecta est, XII, 92, 2 ; 465, 2.

PERPETUUM. Perpetuum in terris nihil, *Psalm.* II, 238, 1, 2.

PERSÆ. 1° *Persarum usus religiosi.* Persæ solem ut numen colebant, IV, 205, 2 ; X, 375, 1 ; 389, 2 ; XXI, 37, 2. Coluerunt solem nomine Mithræ, XII, 563, 1. Deum censuerunt esse ignem, XIV, 590, 1. Ignem exinde colebant ut Deum, IV, 502, 2. Plura templa igni extruxerunt, *ibid.*, 1. Persæ vivos homines sub terra diis defodiebant in gratiarum actionem, velut piaculares victimas, XII, 71, 1.

1° *Eorum mores domestici.* Matribus et filiabus commiscebantur, II, 114, 2 ; IV, 343, 2. Sorores suas in uxores ducebant, IV, 364, 2 ; XX, 167, 1. Persæ sunt in uxores feri, IV, 365, 2. Fœdum apud eos habebant feminam intactam relinqui, 343, 2. Persæ filiis ut servis olim utebantur, VI, 27, 2 ; IX, 117, 2. Quos amicos primo haberent loco, quos secundo, VI, 341, 1. Solebant alienigenis, cum in urbem vel

aulam asciscerentur, mutare nomina, IV, 368, 2.

Persæ prolixam comam alunt, IV, 345, 2. Iis ascribitur unguenti et ungendi usus, 369, 2.

Persicæ mulieres sunt cæteris pulchriores, IV, 364, 2. Sunt plus æquo ornatus studiosæ, 369, 2. Perosum habebant linificiam, VI, 496, 1.

3° *Eorum usus in victu et conviviis.* Persarum veterum in victu sobrietas, I, 160, 2; IV, 362, 2; XIII, 13, 2. Posteriores Persæ luxu defluxerunt, cum priores essent frugales et continentissimi, XI, 330, 2. Prandebant et cœnabant in pavimento, IV, 362, 2. Apud eos lege cautum erat ne amphoræ ad convivia importarentur, 363, 1. Ipsorum leges permittebant reges semel in anno inebriari, 364, 2. Nefas est apud eos regem in convivio quidquam abnuere, 377, 2.

4° *Eorum usus militares.* Persæ per mactationem ferarum bello assuefaciebant, IX, 243, 1. Erant sagittandi peritissimi, XII, 318, 2. Equis pollebant, uti etiamnum equitatu contra Turcas pollent, XIV, 366, 1. Persici equi quam sint feroces, XXI, 211, 2. Cur uterentur vestibus rubris in bello XIV, 427, 2 et seq. Persæ milites utebantur purpura, partim ad ornatum, partim ad tegendum vulnera, IV, 432, 1. Aquilam in vexillis præferebant. XII, 199, 2. Terram et aquam a sibi subjugandis, in signum servitutis pascebant, IV, 320, 2.

5° *Persarum monarchia.* Persarum monarchia quomodo incœperit, IX, 91, 2. Persarum reges universim fuere quatuordecim, iique recensentur, et tempus regni uniuscujusque, XIII, 147, 1. Persarum et Medorum imperium cur in statua Nabuchodonosoris brachiis repræsentetur, 23, 2; 24, 1. Id argento comparatur, quia Persæ fuerunt opulenti. *ibid.* Fuit felicitate et gloria inferius imperio Chaldæorum, *ibid.* Eorum regum infortunia, *ibid.* Eorum imperium urso comparatur, ob quatuor causas, 87, 1. Quamdiu id steterit, 30, 1. Ipsis monarchiam Alexander et Græci extorsere, XIV, 347, 1; 430, 1. Eorum regnum hodie aliquatenus stat, *ibid.*

6° *Persarum regum usus et mores.* Persarum principes quam essent gravitatis et majestatis amantes, IV, 350, 1, 2. Apud illos sub specie majestatis persona regis occulitur, 365, 1, 2. Magnam, imo divinam majestatem præ se ferebant, 400, 2. Eorum majestas divinæ majestatis imago fuit, XXI, 19, 2. Reges solis nomen aut imaginem assumebant, XIII, 591, 2. Hinc et ignem sibi præferri curabant, XII, 19, 2; XIII, 493, 1, 2; 591, 2. In castris super tabernaculum eorum conspicua promicabat solis imago crystallino globo inclusa, cui ignis prælucebat, XIII, 591, 2. Reges Persarum voluerunt adorari ut dii, IV, 372, 2; 379, 2. Aurum voluerunt sibi esse proprium, IV, 473, 2. Quomodo singulis suis uxoribus civitates attribuerint, 516, 1. Reges Persarum nemo alloqui poterat nisi prostratus in terra, IX, 591, 2. Eos proceres osculo honorabant, VI, 242, 2. Eos sine dono subjecti adire non poterant, V, 375, 2. Persarum rex cur dicatur aries, XIII, 100, 1, 2.

Regum Persarum imperii sedes erat in Babylone, XIV, 430, 1. Hiemem transigebant Babylone, ver Susis, æstatem Ecbatanis, IV, 361, 2.

Reges Persarum septem summos principes et consiliarios habebant, IV, 221, 2; XXI, 19, 2. Quidam ex ipsorum ministris appellabantur regis aures et oculi, IV, 379, 2; XIV, 391, 1. Eorum consiliarii quam sint arcanorum tenaces, XXI, 101, 1. Egregium Persarum institutum de excitando rege ad negotiis regni invigilandum, IV, 379, 1. Exacte in annalibus et diariis consignabant beneficia in reges suos collata, *ibid.* Regis litteræ et decreta erant irrevocabilia, 384, 1. Annulo donari a rege signum erat amicitiæ, *ibid.*

Philosophiam ethicam excolebant, IX, 243, 2. Eorum pietas, IV, 221, 2. Ante cibum de modestia, ante potum de temperantia disputabant, 362, 2. Bibebant vinum e Syria advectum, 232, 2. Mira eorum superstitio de non bibenda alia aqua quam ex Choaspe fluvio, 233, 1.

Reges ad bellum euntes, omnes arma gestare valentes sequi debebant, IX, 614, 2. Regum Persiæ bella in variis orbis partibus, XIII, 100, 1, 2.

7° *Persarum contra Assyrios et Judæos bellum.* Persæ olim confœderati fuere Chaldæis, hinc simul cum Nabuchodonosore Assyriorum monarchiam everterunt, et cum eo contra Jerusalem venere, XI, 328, 1. Persæ Babylonem expugnaturi cur dicantur sanctificati, 280, 1. Cur comparentur asino, 330, 2. Per equos rubros repræsentantur, XIV, 428, 1. An veste atra uterentur, *ibid.* An dici merito queant lupi, XIII, 52, 2. Quomodo requiescere fecerunt spiritum Dei in Chaldæos irati, XIV, 426, 1; 431, 1.

Persæ Judæis plus horroris et mœroris quam damni et stragis intulere, XIV, 428, 1. Persæ et Medi Judæos non afflixerunt, sed potius iis propitii fuere, XIII, 483, 1; XIV, 369, 2; 377, 1. Persarum custos et præses angelus cur restiterit Gabrieli pro reditu Judæorum agenti, XIII, 142, 1.

8° *Persarum ad Christum conversio.* An Persæ a S. Joanne conversi fuerint, XX, 502, 2. Persarum christianismus, XII, 314, 2. Eorum martyres illustres, XII, 314, 2. Persarum infidelium erga Christianos crudelitas, XIII, 87, 1.

PERSECUTIO. 1° *Quid sit persecutio, et ejus necessitas.* Persecutio proprie quid sit, XV, 150, 1: *Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.* Persecutio est species tentationis, XX, 15, 2: *Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis.* Persecutionum tria genera quibus justos affligunt impii, *Psalm.* II, 214, 1. Persecutores justorum cur vocentur homines sine addito, *Psalm.* II, 350, 1: *Cum exurgerent homines in nos, forte vivos deglutissent nos. Cum irasceretur furor eorum in nos, forsitan aqua*

absorbuisset nos. Persecutiones per grandinem repræsentantur, X, 403, 2. Persecutiones et persecutores universales Ecclesiæ per quatuor cornua Zachariæ visa symbolice denotantur, XIV, 371, 1, 2.

Persecutionem pati necessario omnes pios, quam sit verum, XIX, 302, 1: *Omnes qui pie volunt vivere in Christo, persecutionem patientur.* Eam patiuntur qui Christum vel religionem sectantur, 302, 2. Persecutiones cur permittat Deus, *Psalm.* II, 289, 1: *Impulsus eversus sum ut caderem, et Dominus suscepit me. Fortitudo mea, et laus mea Dominus; et factus est mihi in salutem.* Persecutionum instantium mentionem cur Dominus apud apostolos faciat, XVI, 235, 2: *Et ait ad discipulos suos: Venient dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis, et non videbitis.* Persecutio et crux sunt apostolatus insigne, XVII, 125, 1. Persecutionis asperitate multi deficiunt a fide, XV, 504, 1.

2° *Persecutionis utilitas,* XVII, 131, 1: *Convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Jesum quem unxisti, Herodes et Pontius Pilatus, cum gentibus et populis Israel, facere quæ manus tua et consilium tuum decreverunt fieri.* Persecutione crescit Ecclesia, XIV, 150, 1: *Videbunt gentes, et confundentur super omni fortitudine sua.* In iis exornatur et perficitur Ecclesia, XXI, 38, 1. Persecutiones Ecclesiæ quæ ei damna inflixerunt, V, 304, 2 et seq.: *Quasi tempestas transiens non erit impius: justus autem quasi fundamentum sempiternum.* Persecutores Ecclesiæ Deus ei subjecit, XIV, 508, 1: *Et erit in die illa: quæram conterere omnes gentes quæ veniunt contra Jerusalem.* Persecutione excitatur Christianorum ardor et puritas, 590, 2. Ipsa acuit fideles et religiosos, XV, 150, 2. In ea maxime elucet sanctorum in currendo vigor, XVIII, 441, 1: *In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur; aporiamur, sed non destituimur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur; dejicimur, sed non perimus.* Purgat mentes et linguas confessorum et martyrum, V, 298, 2 et seq. Ea martyribus in bonum cessit, et aliis in stimulum, XVIII, 143, 2. Persecutionem pati est summa beatitudo, XV, 152, 1, 2. Persecutores sunt fabri coronarum, XVII, 131, 1; XX, 328, 2 et seqq.: *Et quis est qui vobis noceat, si boni æmulatores fueritis? Sed et si quid patimini propter justitiam, beati; timorem eorum ne timueritis, et non conturbemini.*

3° *Quomodo erga persecutionem se gerere Christianus debeat.* Primo. Aliquando declinanda est prudenter, XV, 270, 1: *Cum autem persequentur vos in civitate, fugite in aliam.* Fugere persecutionem quando præceptum, quando permissio, *ibid.* Persecutionem declinare licitum, quod exemplo Christi confirmatur, XV, 82, 2 et seq.; XVI, 417, 1. Persecutionis tempore justi consulto se abscondunt, VI, 389, 1: *Cum surrexerint impii, abscondentur homines; cum illi perierint, multiplicabuntur justi.*

Secundo. *Toleranda patienter.* Persecutiones et injuriæ fideli non sunt timendæ, XI, 532, 1, 2: *Cum transieris per aquas, tecum ero, et flumina non operient te; cum ambulaveris in igne, non combureris, et flamma non ardebit in te.* Fortiter sustinendæ sunt, VII, 165, 2. In persecutione fideles debent esse constantes et longanimes, XXI, 249, 2. Persecutioni et persecutori non est indignandum, V, 536, 2. De persecutione sancti quandoque queruntur, *Psalm.* I, 288, 1. Ad eam ferendem constanter stimuli quinque, XV, 271, 1. Qui eam patiuntur, vincunt, quia præcurrunt, XVIII, 441, 1. Persecutio non est molesta patienti, sed eam pati detrectanti, *ibid.*, 2.

Tertio. *Gaudenter sufferenda.* In persecutione cur gaudendum, XV, 152, 2: *Beati, cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me. Gaudete et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis;* XVII, 156, 2 et seq.: *Ibant gaudentes* (apostoli) *a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati;* XVIII, 91, 2 et seq.: *Non solum autem, sed et gloriamur in tribulationibus, scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem;* XX, 18, 2: *Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis.* In persecutione dolendum, non propter seipsum, sed propter exitium persequentium, III, 502, 2.

Quarto. *In persecutione ad Deum confugiendum.* Ejus condimenta sunt Dei promissio, XIX, 406, 1: *In quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis hæredibus immobilitatem consilii sui, interposuit jusjurandum: ut per duas res immobiles quibus impossibile est mentiri Deum, fortissimum solatium habeamus.* Persecutionum et calumniarum morbo quæ medicina facienda sit, *Psalm.* I, 231, 1, 2: *Revela Domino viam tuam, et spera in eo, et ipse faciet. Et educet quasi lumen justitiam tuam, et judicium tuum tanquam meridiem.* In ea est invocandus Deus, XV, 235, 2: *Et accesserunt ad eum discipuli ejus et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos, perimus. Tunc surgens, imperavit ventis et mari, et facta est tranquillitas magna.* In persecutione fideles venerabilem Eucharistiam sumebant, XXI, 47, 1. In persecutione sectatores Christi opem et amicos inveniunt, XV, 704, 1: *Respondens Jesus, ait: Amen dico vobis, nemo est qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, propter me, et propter Evangelium, qui non accipiat centies tantum, nunc in tempore hoc, domos, et fratres, et sorores, et matres, et filios, et agros, cum persecutionibus, et in sæculo futuro vitam æternam* (*Vide* AFFLICTIO).

4° *Persecutiones Ecclesiæ.* Persecutiones variæ fidelium recensentur, XIII, 157, 1, 2. Persecutio prima Ecclesiæ fuit a Judæis, XIV, 503, 2. Quando excitata fuerit, XVII, 189, 1. Persecutionis in apostolos excitatæ quæ fuerit causa, XVI, 574, 1. Ea crescente, apostoli cogitare cœperunt de Evangelio Gentibus annuntiando, XVII, 158, 2.

Persecutio infidelium contra Christianos tempore legis novæ quanta fuerit, XIV, 145, 1, 2. Persecutiones decem cruentæ a Romanis imperatoribus contra Christianos usque ad Constantinum excitatæ, XXI, 141, 2. Persecutio Decii et Valeriani repræsentata per leonem, Diocletiani et Maximiani per ursum, XIII, 87, 2 et seq. Persecutio Wandalica quam sæva fuerit, XXI, 200, 2 et seqq. Persecutiones Ecclesiæ usque ad finem mundi durabunt, 15, 1. Persecutores omnes Ecclesiæ an sint Gog et Magog. XII, 763, 1, 2.

Persecutio Antichristi erit ultima, XII, 773. 2; XIX, 163. 1. Quam acris futura, XIII, 175, 2; XXI, 264, 2. Aquarum inundatione repræsentatur, XXI, 250, 2. Erit corporalis et spiritualis, XIX, 163, 1. Cur futura brevis sit, XIII, 175, 2 (*Vide* ANTICHRISTUS).

5° *Persecutorum punitio.* Persecutor quos persequitur, facit ægrotare morbo pœnæ, seipsum vero morbo culpæ, *Psalm.* I, 215, 2; 216, 1. Persecutores Ecclesiæ acriter a Deo puniti, XI, 593, 1, 2. Persecutores suos puniri optant martyres, XXI, 150, 1, 2.

PERSEPOLIS. Persepolis eadem est civitas quæ Ælam sive Elymais, IV, 540, 1.

PERSEUS, Macedonum rex. Perseus a Romanis in triumphum ductus, IV, 450, 2.

PERSEUS quidam. Persei cujusdam mutuantis cautela prudens, X, 70, 2; 71, 1.

PERSEVERANTIA. 1° *Quid sit perseverantia, est magnum donum Dei.* Perseverantia distincta est a gratia justificante, XIX, 5, 2. Magnum Dei donum est, V, 62, 1: *Custodiet rectorum salutem, et proteget gradientes simpliciter.* Perseverantiæ donum duplex est, potentiale et actuale, XVII, 247, 2: *Qui* (Barnabas) *cum pervenisset et vidisset gratiam Dei, gavisus est; et hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino;* XIX, 5, 2: *Confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu.* Quantum donum ipsa sit ex parte Dei, et quanta virtus ex parte hominis, XVII, 249, 1. Est ex Deo et non ex nobis, et nemo se illam habere certus est, sed illam a Deo sperare debet, XIX, 5, 2. De sua perseverantia nemo fidelis certus est, 32, 2; XX, 421, 1, 2: *Quapropter, fratres, magis satagite, ut per bona opera vestra certam vestram vocationem et electionem faciatis;* XXI, 74, 1: *Ecce venio cito: tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.* Perseverantia pendet a libero arbitrio, XVII, 248, 2. Ad eam requiritur gratia Dei, et cooperatio liberi arbitrii, XIX, 5, 2. Perseverare omnes possunt, si velint, XVIII, 312, 1. Perseverantia causat probatio, XX, 24, 2.

Perseverantia significatur per caudam ovis quæ Deo adolebatur, II, 23, 1. Per poderem repræsentatur, X, 26, 2.

2° *Perseverantiæ excellentia et elogia.* Ejus præclara elogia, V, 73, 1: *Misericordia et veritas te non deserant;* VII, 251, 1. Melior est enim finis orationis quam principium, VII, 250, 1. Est certum electionis signum, XVIII, 494, 1: *Vide ergo bonitatem et severitatem Dei; in eos quidem, qui ceciderunt, severitatem; in te autem bonitatem Dei, si permanseris in bonitate, alioquin et tu exarderis.* Perseverantiæ donum proprium prædestinatorum *Psalm.* I, 70, 2. Perseverantia in finem est virtutum consummatio, XV, 270, 1: *Qui autem perseveraverit usque in finem, salvus erit.* Coronat virtutes omnes, IX, 213, 1: *Investiga illam, et manifestabitur tibi, et continens factus ne derelinquas eam.* Perseverantes soli digni sunt cœlesti requie, XIX, 385, 2: *Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus; quemadmodum dixit: Sicut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam; et quidem operibus ab institutione mundi perfectis.* Perseverantia in patiendo accipit coronam, et habet opus perfectum, XX, 26, 1: *Patientia autem opus perfectum habet.* Est suavis cuilibet morituro, XIX, 310, 2: *Ego enim jam delibor, et tempus resolutionis meæ instat. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi. In reliquo reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die justus judex; non solum autem mihi, sed et iis qui diligunt adventum ejus.*

3° Perseverantiæ obtinendæ modus, erga beatam Virginem devotio, IX, 657, 1: *Qui audit me, non confundetur, et qui operantur in me non peccabunt.* Medium ad eam assequendam est ut pro ea obtinenda assidue oremus, XVII, 248, 2; XIX, 6, 1. Datur humilibus et sollicitis, XIX, 5, 2. Ad perseverantiam septem stimuli, X, 33, 1 et seq.: *Homo sanctus in sapientia manet sicut sol: nam stultus ut luna mutatur.* Perseverantia est in bonis operibus adhibenda, X, 183, 1.

4° Perseverantia in oratione necessaria est, non continuatio, XVI, 238, 1: *Oportet semper orare, et non deficere.* Perseverantia in oratione insigne Dei donum est, *Psalm.* I, 420, 1: *Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam et misericordiam suam a me.* Est nervus orationis, X, 225, 2: *Oratio humiliantis se nubes penetrabit. et donec propinquet non consolabitur; et non discedet, donec Altissimus aspiciat* (Vide ORATIO).

PERSIA, PERSIDIS. Persia Babyloni est ad Orientem, XI, 566, 2. E Perside an venerint Magi Christum adorantes, XV, 71, 2.

PERSICUM. Persicum Evangelium quam antiquum, et unde in Europam venerit, XV, 14, 1.

PERSONA. I. PERSONA IN DIVINIS. 1° *Personarum divinarum pluralitas et distinctio.* Personarum in divinis est pluralitas et distinctio, I, 231, 1: *Igitur Dominus pluit super Sodomam et Gomorrham sulphur et ignem a Domino de cælo,* VI, 425, 1: *Quod nomen est ejus, et quod nomen filii ejus, si nosti?* IX, 619, 1, 2: *Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam;* XVI, 543, 2 et seq.: *Dicit ei Jesus: Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovistis me? Philippe, qui videt me, videt et Patrem.* Ipsæ realiter a se distinguuntur, IX, 624, 1, 2. Et sunt tres reales hypostases, *ibid.*

2° *Personarum SS. Trinitatis proprietates,* XVIII, 513, 1: *Gratia Domini nostri Jesu Christi, et charitas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis.* Unam et eamdem habent essentiam, IX, 63, 2: *Ipse* (Deus) *creavit illam in Spiritu sancto.* Personarum divinarum inter se conjunctio, XVI, 570, 2. Persona una SS. Trinitatis aliam includit, XVII, 77, 2; 103, 1. Persona in Trinitate est alteri intima. et quælibet alteri inexistit, V, 222, 1: *Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio,* IX, 63, 2. Persona nulla in SS. Trinitate mittitur. nisi quæ procedit ab ea quæ mittit, XVI, 570, 1: *Cum autem venerit Paracletus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me. Et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis;* 576, 2: *Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam; si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos, si autem abiero, mittam eum ad vos.* Quando una dicatur mitti ab alia, 570, 2. Personæ SS. [illegible]nitatis singulæ sanctissimæ sunt, XXI, 113. Earum singulis sua essentialis debetur ad[illegible]tio, IX, 624, 1, 2.

Personalitas in SS. Trinitate Ju[illegible]s fuit incognita, VI, 428, 1, 2. Eam negant [illegible]æi, X, 572, 2 (*Vide* TRINITAS).

3° *Persona in Christo* (Vide [illegible]us CHRISTUS).

II. PERSONA GRAMMATICE SUMPTA. In tertia persona loquitur Deus honoris causa, XIII, 572, 2. In tertia persona Hebræi viros honoratos alloquebantur, VI, 483, 1. Personæ commutatio crebra est in phrasi Scripturæ, V, 409, 1, 2.

III. PERSONARUM ACCEPTIO. 1° *Personarum acceptionis vitium in quo consistat,* XX, 97, 1, 2: *Fratres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Jesu Christi gloriæ.* Personarum acceptio in judicio in quo consistat, 300, 2: *Numquid faciem ejus accipitis, et pro Deo judicare nitimini?* 640, 1: *Non accipiam personam viri, et Deum homini non æquabo;* 659, 2: *Non accipit Deus personas principum, nec cognovit tyrannum.*

2° *Personarum acceptio non est apud Deum,* XIII, 507, 2; 508, 1, 2: *Et erit post hæc: Effundam Spiritum meum super omnem carnem;* XVIII, [illegible] *tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum, Judæi primum, et Græci. Gloria autem et honor et pax omni operanti bonum, Judæo primum, et Græco, non enim est acceptio personarum apud Deum,* Job, 659, 2. Personarum acceptio non habet locum in gratuitis, XVIII, 59, 2.

3° *Personarum acceptio in judicibus et superioribus ingens vitium quam sit,* II, 396, 1: *Præcepique eis, dicens: Audite illos, et quod justum est judicate, sive civis sit ille, sive peregrinus. Nulla erit distantia personarum, ita parvum audietis ut magnum;* VI, 240, 1: *Hæc quoque sapientibus: Cognoscere in judicio personam non est bonum;* IX, 225, 2: *Noli quærere fieri judex, nisi valeas irrumpere iniquitates, ne forte extimescas faciem potentis, et ponas scandalum in æquitate tua;* X, 364, 2; *Job,* 301, 1; 684, 2. Personarum acceptio est populo exosa, VI, 240, 2. Quam sit noxia, 382, 2: *Qui cognoscit in judicio faciem non benefacit, et iste pro buccella panis deserit veritatem.* Maxime si persona sit impia, V, 564, 2: *Accipere personam impii non est bonum, ut declines a veritate judicii.* Exempla non accipientium personas, II, 396, 1.

PERSUASIO. Persuasio obtinendi quod petitur, oranti necessaria. XX, 40, 2 (*Vide* ORATIO).

PERTINACIA. Pertinacia peccantium describitur, V, 651, 2 (*Vide* PECCATUM).

PERTURBATIO. Perturbationes radices habent a corpore, et sunt Satanæ characteres, *Job,* 181, 2; 182, 1. Perturbationes hominem mentis impotem reddunt, XI, 612, 2. Perturbationes animi ab acri increpatione sanantur, VI, 282, 1, 2. Perturbari nulla re certum signum est contemptus mundi, XII, 146, 2. Quomodo huc homo pertingere queat, *ibid.*, et 147, 1. Perturbatio rerum non debet nos percellere, *Job,* 181, 2; 182, 1 (*Vide* PAX, TRANQUILLITAS).

PERU, PERUANI. Peru an sit Ophir, XII, 90, 1; 91, 1.

Peruani. Peruani multi montes speciosiores et subliniores Deum æstimant, XII, 30, 2. Peruani famuli et uxores chariores, domino et viro defuncto, in rogum vivos se cum eo injiciunt, XVIII, 464, 2.

PERVERSUS. Perversus idem est qui vafer, dolosus, fictus. VI, 102, 2: *Perversa via viri aliena est: qui autem mundus est, rectum opus ejus.* Est a se ipso alienus, 103, 1. Perversi sunt qui in malo obduruerunt, VII, 72, 2. Perversus lingua quis dicatur, V, 546, 1: *Qui perversi cordis est, non inveniet bonum; et qui vertit linguam, incidet in malum. Perversi difficile corriguntur,* quo sensu, VII, 72, 1: *Perversi difficile corriguntur, et stultorum infinitus est numerus.* Perversus quo sensu dicatur incorrigibilis, 259, 2: *Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere, quem ille despexerit* (*Vide* PECCATORES IN PECCATO OBSTINATI).

PERVERTERE. Pervertens alios deterior est ethnico, VI, 103, 1. (*Vide* SCANDALUM).

PERVICACIA. Pervicacia quomodo mentem exæcet, XII, 268, 1. Pervicacia adversus redarguentes, Deum ad iram concitat, V, 446, 2. Pervicaces inter se non convenient, XII, 128, 1.

PES. 1° *Pes naturali significatione sumptus.* Pedum usus quid homini præstet, XIV, 216, 1. Pedes multis animalibus pro manibus sunt, XXI, 126, 1. Pedes ignobiles honestius vestiuntur, XVIII, 376, 1 Pedes quinque faciunt passum, XII, 855, 2.

Pedes lavabantur olim ante epulum, cur, XVI, 127, 1. Pedes lavabant antiqui dum irent cubitum, VIII, 166, 2. Pedes olim hospitibus lavabantur, XIX, 241, 1. Pedes unde abluerentur sanctis peregre venientibus in primitiva Ecclesia, XI, 618, 1, 2. Pedis immissione in agrum vel in lucum olim fiebat usucapio, XIV, 254, 2. Pedem attollendi in oratione ritus, *Job*, 367, 1.

Pedes amplecti et osculari, signum est venerationis et reverentiæ, XV, 653, 2. Pedes sanctorum osculabantur prisci fideles, XXI, 73, 1. Pedes Christi Magdalena prius capillis suis abstersit, quem ungeret, XVI, 504, 2. Pedes discipulorum lavit Christus immediate ante institutionem Eucharistiæ, 522, 2 et seq. Idque ob tres causas, *ibid.*, 2. Pedes baptizandorum in Mediolanensi Ecclesia abluebantur, et quo ritu, 525, 1. Id postea vetitum, et qua de causa, 525, 2. Quin et episcopus ibi quibusdam e clero pedes lavabat die quinta majoris hebdomadæ.

2° *Pes symbolica significatione acceptus.* Primo. Pedes Dei tropologice qui sint, XIV, 161, 2. Dei pedes sunt invisibiles, XI, 170, 1, 2.

Secundo. Pedes et caput Christi mystice quid sint, XV, 545, 2. Pedibus denotatur Christi humanitas, XXI, 32, 2. Pedes Christi cur dicantur aurichalco similes, *ibid.*

Tertio. Pedes cur Seraphim velent, XI, 170, 1, 2. Pedes recti Cherubim quid designent, XIV, 483, 1, 2. Erant item pennati et vitulini, 483, 2. Quid hoc designet, 484, 1.

Quarto. Pedes vocantur apostoli, XXI, 32, 2. Pedes evangelizantium sunt apostoli per totum orbem discurrentes, XVIII, 180, 2. Unde et quare sint speciosi eorum pedes, *ibid.*

Quinto. Pedes Antichristi similes ursinis, XXI, 254, 1.

Sexto. Pes symbolice significat hominis affectus, VII, 191, 1. Est symbolum affectus et concupiscentiæ, XI, 685, 2. Pedes animæ quibus ad Deum venitur sunt intellectus ab eo illustratus, et voluntas ab eo impulsa, XVI, 400, 1. Pes anagogice significat vias, modos, rationes vivendi quas purissimas conservari oportet ut templum cœlestis Jerusalem ingrediamur, VII, 192, 1. Pes est symbolum actionis et operis, VI, 4, 1, XI, 170, 1, 2. Symbolum sunt pedes motuum et gressuum, IX, 212, 1. Pedes bene dirigendi præceptum, V, 173, 2 et seq. Pedes veritatis sunt stabiles, mendacii debiles, XIX, 301, 1. Pedes peccatorum sunt instabiles, XII, 123, 1. Pes superbiæ quid, *Psalm.* I, 224, 2.

Septimo. Pedibus comparantur subditi, XI 108, 2. Pedibus solent victi subjici, XVII, 101, 2 Pes aliquando pro *calceo* sumitur, II, 433, 2. *Pede loqui* quis dicatur, V, 164, 1.

PESCENNIUS. Pescennius Niger imperator panegyricum sibi recitari noluit, VI, 326. 2 et sec

PESSULUS. Pessulus horti conclusi quis, VI.., 74, 1, 2.

PESSIMUS. Pessimum et optimum quid sit, X, 122, 2. Pessimorum mentes non sunt suavi monitione mulcendæ, VI, 282, 2.

PESTIS. 1° Pestis unde ortum habeat, et quid sit, I, 507, 1; XXI, 195, 2 et seq. Quosnam potissimum invadat, I, 507, 1. Pestis cur appropinquantibus affricetur, IX, 383, 2. Pestem repræsentat ignis, XII, 541, 1. In peste vulgari homines omnem mortis, funeris et sepulcri sensum amittunt, 133, 1. Pestis tempore licet sorte sacerdotem eligere, qui sacramenta conferat, XIV, 33, 2. Pestis remedia, I, 507, 1.

Pestis Ægypti quanta fuerit tempore Moysis, XIII, 571, 2. Pestis Israelitarum quam memorat Amos, quando acciderit, *ibid.* Pestem cur Deus Chananæis immiserit, XIV, 552, 2. Pestem cur David elegerit, III, 535, 1, 2. Duravit ea triduo, 536, 1. Pestis Romæ grassata olim ob indignam communionem, XVI, 409, 1. Pestis quomodo sedata a Gregorio Magno, III, 536. 2. Pestis universalis a beata Virgine remedium, *ibid.* Et a S. Sebastiano, 537, 1. Quid contra pestem egerit S. Carolus Borromæus, *ibid.*, 2.

2° Pestilentes sunt derisores rerum sacrarum et sanctorum, VI, 37, 2.

PETASUS. Petasus diversa significat, IV, 514, 1.

PETERE, PETITIO. 1° Petenda quæ sunt a Deo in oratione, XVI, 562, 1 : *Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis, petetis, et fiet vobis;* 584, 2 : *Amen, amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.* Petenda necessaria ad vitam, et hæc a Deo dantur, XX, 174, 1 : *Petitis, et non accipitis, eo quod male petatis, ut in concupiscentiis vestris insumatis.* Caduca non petenda, *ibid.* Peti nihil melius potest a Deo, quam ut convertat nos ad se, et ipse convertatur ad nos. I, 36, 1 : *Deus virtutum, converte nos, et ostende faciem tuam, et salvi erimus.* Quomodo a Deo petenda sint quæ decent, XVI, 584, 2. Quid sit *in nomine Christi* petere, 385, 1 et seqq. Petitio filiorum Zebedæi male erat fundata, XV, 448, 2 (*Vide* ORATIO).

3° Petenti omni tribuendum, XV, 174, 1, 2 : *Qui petit a te da ei; et volenti mutuari a te, ne avertaris.* Petenti simplum, domus duplum, XX, 37, 1, 2. Peti non debent nimis multa ab amico, VI, 276, 2 : *Subtrahe pedem de domo proximi tui, ne quando satiatus oderit te.*

PETOSYRIS. Petosyris esse dicitur tra

de Divinatione vitæ et mortis qui venerabili Bedæ ascribitur, XIV, 34, 1.

PETRA. 1° Petræ inædificata domus æterna est, X, 15, 2. Petræ scissæ sunt, moriente Christo, XIV, 334, 1; XV, 634, 2 et seq. Petra super quam S. Stephanus lapidatus fuit, religiose Hierosolymis fuit asservata, XVII, 183, 2.

2° Petra Mosis fuit typus Christi, XI, 274, 1, 2. Petra vocatur S. Petrus, quia basis et petra Ecclesiæ est, XV, 366, 2 et seqq. Petra notat soliditatem et constantiam in fide Christi, 366, 2; 368, 1. Πέτρα et πέτρος Græcis lapidem seu petram sonat, 367, 1 et seqq. Petra symbolum virtutis, *Job*, 668, 1. Petra scandali quid, XVIII, 174, 1, 2.

PETRA urbs. Petra urbs et metropolis Arabiæ Petrææ, XI, 525, 1, 2. Unde dicta, 301, 2. Ejus postea amplitudo, *ibid.*

PETRONIA. Petronia femina quam prodigiose precibus S. Stephani sanata, XI, 194, 1, 2.

PETRONILLA (S.). S. Petronilla an S. Petri filia sit, XX, 235, 1. S. Petronilla virgo obiit, XV, 228, 1.

PETROSELINUM. Petroselinum unde sic dictum, IV, 262, 1. Melius nascitur inter petras, *ibid.*

PETROSUS. Petrosa terra in qua seminatum semen non potuit radices agere, quos significet, XV, 320, 1; 324, 2. Petri affinitas et consanguinitas carnalis, quæ, XVII, 139, 2.

PETRUS (S.) apostolus. 1° *S. Petri vocatio.* S. Petrus quando et quomodo a Christo vocatus sit, XV, 131, 2; 132, 1. Ejus domus erat Bethsaidæ vel Capharnai, 227, 2. Primo a fratre de Messia audiens eum videre exoptavit, XVI, 320, 2. Dicitur a Christo futurus hominum piscator, XVI, 108, 2. Vocatus e conjugio a Christo reliquit uxorem et filiam, quæ sanctæ fuere, XV, 228, 1. Fuit primarius filius Christi, XI, 218, 1. Prius dictus est a parentibus Simon, XV, 255, 1; 678, 2; XX, 406, 1. Varia ejus nomina, XX, 237, 1. Ejus nomen a Christo mutatur, et e Simone dictus est Cephas, XVI, 321, 1. Quomodo dicatur filius Jonæ, cujus pater veritas fuit, XIV, 27, 2. Ejus pater dictus Johannes, et crasi Jonas, XV, 365, 2. Ejus effigies, XX, 234, 2. Tonso vertice fuit, XVIII, 354, 1.

Ad Christum venire super aquas gestiit, XV, 345, 2. Quia certo norat esse Christum, eum qui apparebat, *ibid.* et seqq. Ejus fides hic eluxit, *ibid.*, 346, 2. Ambulat super aquas, 346, 1. Modica ejus hic diffidentia in causa fuit, cur mergi cœperit, *ibid.* et seqq. Fuit a Christo aliquantisper per mare deductus ut ejus fides firmaretur, 347, 1.

2° *S. Petri confessio.* Interrogatus quid de Christo sentiret velut sapientior et ferventior, respondet pro se et pro omnibus, 364, 2 et seq. Ejus confessio singillatim enucleatur, 365, 1 et seqq. Primus clare inter apostolos confessus est Christum esse filium Dei, *ibid.* et 2. Ob id beatus ab eo dictus est, *ibid.*, 2 et seq. Inde Papæ dicitur Beatissime Pater, 366, 1.

3° *S. Petrus a Christo constituitur caput et fundamentum Ecclesiæ.* Quid sit nomen *Petrus* et *Cephas*, XV, 367, 1, 2; XX, 337, 1. Super eum Ecclesiam suam fundandam promittit Christus, XV, 366, 2. Hinc est petra et basis Ecclesiæ, 366, 2; 369, 1. Quod pluribus probatur, 367, 1, 2. Ei datæ sunt claves regni cœlorum, 370, 1 et seqq. Quid sibi claves illæ velint, 379, 2. Et totus mundus a Christo promissus, 371, 1. Cœlesti pollet potestate, 372, 1.

4° *S. Petri privilegia varia*, XX, 231, 2 et seq. Est a Christo factus petra Ecclesiæ, est caput omnium apostolorum, XVII, 64, 2; XX, 232, 1. Fuit præpositus cæteris apostolis et universæ Ecclesiæ, XVI, 263, 2; 645, 2. Caput est Ecclesiæ et vicarius Christi, XVIII, 15, 2; 42, 2; 530, 2. Est caput aureum Ecclesiæ, VIII, 121, 1. Secundarium est fundamentum Ecclesiæ, XVIII, 269, 2. Christo successit non ut par, sed ut vicarius, XIX, 420, 1. Est fundamentum Ecclesiæ, jaspidi comparatur, XXI, 384, 1. Fuit hierarcha, XX, 232, 1. Gestavit triplicem coronam, I, 696, 2. Est apostolus per excellentiam, 237, 2. Pastor fuit pastorum, 377, 2. Ejus dignitas prima et antiquissima, XXI, 384, 1. Ei firmitas in fide promissa, XX, 232, 1. Auctoritatem et personam Christi repræsentat, 432, 2. Præest cum suis successoribus Ecclesiæ quasi monarcha, *ibid.* Vigebit in suis successoribus usque ad mundi finem, fuit in fide firmissimus, errorum fugat phantasmata, XXI, 384, 1. Ejus jus sublimius quam quorumvis regum et imperatorum, XX, 233, 1. Ejus nomen cur fideles litteris formatis ascriberent, *ibid.* Ejus jus ad superos et inferos pertinet, 233, 2. Cœlum claudit et aperit, *ibid.* Ejus potestas inconcussa manet et durabit usque ad finem mundi, *ibid.* Per veteres pontifices designatus fuit, quasi illis major, 233, 2 et seq. Licet correctus a Paulo, fuit tamen eo major, XVIII, 530, 2. Sed ei Paulus primatum ubique cedit, 492, 2; 507, 1. Judæorum simul et Gentium fuit apostolus, XVIII, 528, 1; 530, 1. Fuit peculiaris Judæorum curator, XX, 230, 2; 238, 1. Cur dicatur ascensor asini, XI, 220, 2. Ejus cura circa fideles et totam Ecclesiam, 427, 2 et seq. Ipse cum Paulo operas Ecclesiæ est partitus, XVIII, 528, 1. Ipse et Paulus Romanæ fidei et Ecclesiæ sunt auctores et principes, XXI, 310, 1.

5° *Petri agendi ratio in transfiguratione, et passione; ejus negatio.* Petrus cur Christum a morte retrahere satagat, XV, 373, 1, 2. Quo sensu ab eo vocatus sit Satanas, *ibid.* Volebat in monte Thabor hærere in gloria, 387, 1. Unde agnoverit ibi Eliam et Moysen, *ibid.* Nescit præ gaudio quid petat, *ibid.* Cur pro eo tributum Christus Capharnai solverit, 396, 2. Cur ei primo lavare pedes Dominus voluerit, XVI, 524, 1. Is autem id detractat e reverentia, 524, 2; 526, 1. Cur Joannem de prodi-

fore interrogare jubeat. XVI, 531, 1. Cur lapsus sit in Christo negando, XVII, 177, 1.

Petri de se nimia præsumptio, XVI, 537, 1. Tripliciter peccat dicens se nunquam in Jesu scandalizandum, XV, 562, 2. Audiit ter ab eo se negandum antequam bis gallus cantet. *ibid.* In nocte passionis fidem non perdidit, sed in fidei professionem peccavit, 563, 1; 590, 2. Fidem Christi, et si eum ore negaret, corde tamen semper retinuit, XVI, 263, 1, 2. Strinxit gladium, non expectato Christi responso, XV, 577, 1. Voluit Malcho caput findere, 577, 2. Ejus zelus cum zelo Mosis confertur; uterque regulam excessit emendabili animositate, 578, 1. Non bene gladium hic stringebat, *ibid.*, 2. Malchum percussit zelo erga Dominum, in eo tamen peccavit, XVI, 607, 2. Christum captum sequitur a longe, XV, 582, 2. Peccavit imprudentia quod se ad ignem ministris miscuerit, *ibid.* et seq. An steterit, an sederit ad ignem, 589, 2. Quomodo esset in atrio foris, *ibid.* Cecidit ad vocem ancillæ, *ibid.* Ejus prima negatio, 590, 1. Negando mentitus est in re fidei, *ibid.* Ter tantum negavit, non septies aut sexies, *ibid.*, 2. Negationum ejus ordo, *ibid.* An excusari ejus responsio, et negatio in bonum sensum capi possit, *ibid.* Negando peccavit mortaliter. et gratiam Dei amisit, *ibid.* Cur permissus tam graviter labi, 591, 1. Primo galli cantu a lapsu non est excitatus, *ibid.* Negavit secundo cum juramento, *ibid.*, 2. Item tertio cum detestatione, 591, 2. Respexit eum Dominus, quo sensu et modo, 592, 1. Galli cantu excitus vocis Domini est recordatus, 592, 2. Cur egressus sit foras ut amare fleret: Judæis negando non dedit scandalum, *ibid.* Ejus fletus quo culpam deleret, 593, 1.

6° *Petro Christus post ressurrectionem apparet, eumque constituit rectorem Ecclesiæ.* Cur ei Christi resurrectionem nuntiari angelus jusserit, XV, 651, 2. Ei inter viros primo apparuit Christus, XVIII, 399, 1. An piscans, pisces centum quadraginta reti conclusos solus attraxerit, XVI, 643, 2. Eum Dominus interrogat an se diligeret, 644, 2 et seqq.; 646, 2. Ac tum eum constituit suæ Ecclesiæ rectorem, 645, 2 et seq. Ei commissæ oves a Christo pascendæ, VI, 357, 1. Ardenter et robuste Dominum diligebat, XVI, 645, 1. Jam factus cautior, non audet se de amore jactare, *ibid.* Cur de amore Domini interrogatus, sit contristatus, 647, 1. Crucifigendus prædicitur, 647, 2. Cur de Joannis morte Dominum roget, 649, 2. Ejus curiositas a Domino reprimitur, 650, 1.

7° *S. Petri vita apostolica et Pontificatus, accepto Spiritu sancto in Pentecoste.* S. Petri gesta per annos digesta, XVII, 2, 1; 3, 1 et seq. Ejus cura de apostolorum cœtu supplendo, XVII, 65, 2. Unde dicatur exsurgere, cum in Judæ locum alium voluit nominari, *ibid.*, 2 et seq. Statuit duos eligendos in apostolatum, 70, 1. Solus pro omnibus apostolis loquitur in Pentecoste ad Judæos, 93, 2. Ejus generositas accepto Spiritu sancto, *ibid.* Quare claudum in se jussit respicere, 114, 2 et seq. Primum ejus miraculum quando patratum, 116, 2. Petrus incarceratur, 125, 1. An acceperit partem pretii agri venditi ab Anania, 145, 2. Ananiam non occidit, 147, 2. Ejus umbra sanat ægrotos, 150, 1. Quare ab apostolis Samariam mittitur, 196, 1. Quomodo Simoni Mago perditionem sit interminatus, 200, 2. Lyddæ Æneam sanat, 224, 2. Tabitham ad vitam revocat, 256, 1. Cur mittitur ad Cornelium centurionem, 231, 1; 233, 1. Quasi leo sic comedit gentes, 235, 1. Quamdiu legem Mosis servarit, 235, 2. Cur ter viderit vas lineum animalium immundorum, 236, 1. Ejus hospitalitas, 237, 1, An a Cornelio adoratus, 238, 2. Satis diu in Judæa et in vicinia mansit, et quare, 259, 2. Pauli primum Hierosolymam iter, cum apostolis de re christiana collaturi; cur cum Petro Evangelium contulerit, XVIII, 522, 2 et seq.; 524, 1.

Quo anno cathedram Antiochiæ posuerit, XVII, 224, 1; 245, 1, 2. Ei apud Antiochiam prædicanti caput fuit ab improbis in contumeliam tonsum, XI, 208, 1. Quamdiu Antiochiæ sederit, XVII, 224, 1. An vere apud Antiochiam a Paulo sit reprehensus, XVIII, 529, 1. Judaismum simulans peccavit scandalum dando Gentibus, 529, 2. Quale et quantum ejus peccatum fuerit, *ibid.* Libenter moneri sustinuit, IX, 322, 1. S. Pauli correptionem humiliter audivit et suscepit, V, 361, 1.

Reversus Hierosolymam quare ab Herode comprehensus, XVII, 260, 1, 2. Cur tam arcte ab eo custoditus, 260, 2. Ejus gaudium in fœtore carceris, 261, 1. Cur pro eo Ecclesia continuo oraret, 261, 2. Ejus securitas de Dei providentia, 261, 2; 363, 1. In carcere dormiebat postridie capite plectendus, V, 285, 1. Liberatur ab angelo, et a quo, XVII, 262, 2. Quomodo carcere sit egressus, an ostiis apertis, an ea penetrarit, 266, 1; 270, 1.

Egressus e carcere Petrus abit Cæsaream, Sidonem, Berythum, Tripolim, Aradum, Antaradum, Antiochiam, inde Galatiam, Pontum, Asiam, Bythiniam, ubique evangelizans, XVII, 269, 2. Etiam in Ponto prædicavit, XX, 238, 2. An Phigellum constituerit episcopum Ephesinum, XVIII, 584, 1, Romam proficiscitur, idque Dei jussu, XVI, 269, 2; 276, 2. Romæ fuisse certo asseritur, XVII, 247, 1; XIX, 111, 2; XX, 400, 1. Romam sedem quæ erat Antiochiæ, transtulit, XVIII, 441, 1. Romæ fuit episcopus, XVIII, 444, 2 et seqq. Ubi Romæ hospitatus, XVII, 270, 1. Cur in Epistola Pauli *ad Romanos* non salutetur, XVIII, 243, 2. S. Petrus Romæ scribit primam Epistolam ad fideles dispersos in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia et Bithynia, XVII, 3, 2; XX, 230, 1; 238, 1. Gaudet metaphora petræ et lapidis, XX, 280, 2. Se testem passionum Christi dicit, 376, 2 Ex prophetis vitam et gesta Christi didicit, XI, 57, 1 Quæ bona et quam felicitatem urbi Romæ invexerit, XVII, 270, 1. Quæ eo absente mala occuparint. *ibid.*

Regiones ab eo perlustratæ cum Roma pulsus esset, XVIII, 243, 1. In Italia, Hispania, Africa et Britannia discurrit ad Ecclesias fundandas et juvandas. *ibid.* An in Angliam profectus sit, XX, 234, 1. Siculos Christi fidem primus docuit per se et suos discipulos, VIII, 439, 1.

Petrus redit Jerusalem, ubi celebrat primum concilium Hierosolymitanum, XVII, 4, 1. Quasi præses huic concilio præfuit, XVIII, 527, 1. Definitoriam sententiam in concilio Hierosolymitano pronuntiat, XVII, 300, 1.

8° *S. Petri martyrium et mors.* Petrus et Paulus Romam redeunt, et collabentem pene Ecclesiam ob Neronis persecutionem instaurant, XVII, 7, 2. Simonem Magum prosternentes a Nerone carceri mancipantur, XVII, 8, 1. Petro e carcere fugienti apparet Romæ Christus, XVI, 537, 1; 426, 2; XVII, 131, 1; XVIII, 400, 2. Secundam Epistolam scribit, in qua significat ex revelatione sibi constare, velocem fore depositionem tabernaculi sui. XVII, 8, 1; XX, 404, 2. Scripta fuit e carcere, XX, 404, 2. Habuit revelationem suæ mortis, et temporis, XIX, 309, 1; XX, 377, 1; 426, 2. Fuit Romæ cum Paulo in eodem carcere, XIX, 313, 2. Ejus charitas et unio cum S. Paulo, XX, 493, 1. Morti proximus in carcere vinctos Christo lucrifecit, 374, 1. Quomodo S. Clementem suum successorem fecerit, 377, 2. Ejus martyrium et causa martyrii, 235, 1. Fuit clavis cruci affixus, et inverso modo, XVI, 648, 1. Sanguine fidem obsignavit, XXI, 384, 1. SS. Petri et Pauli martyrium, XVII, 8, 1.

9° *S. Petri virtutes.* Primo. *S. Petri pœnitentia* austera per totam vitam, XII, 347, 2; XV, 245, 2; 593, 1. Peccatum negationis Christi perpetuo planxit, IX, 177, 2, 407, 1; XVII, 22, 2. Ejus jugis fletus et assidua ploratio ad galli cantum, XIV, 152, 2; XV, 593, 1; XXI, 384, 1. Pœnitentiæ amore solis lupinis, herbis et oleribus vescebatur, V, 405, 2; XIII, 229, 2; VII, 135, 1.

Secundo. *Ejus humilitas,* XVII, 238, 2; 247, 1. Ejus modestia, XX, 291, 1.

Tertio. *Ejus vitæ puritas, castitas et fervor,* XXI, 384, 2. Affectum carnalem erga uxorem et filiam penitus exuit, XII, 835, 2. Ejus candor et sinceritas, XX, 493, 2. Ejus fervor, XX, 235, 1. Adamanti comparatur, XIII, 229, 2.

10° *S. Petri elogium et gloria,* XX, 231, 2; 234, 2. Ei crux fuit gloriosa, XVI, 648, 2. Ejus sepulcrum Romæ quam celebre et gloriosum, XI, 268, 2, XVI, 648, 2; XX, 235, 1. Catenas S. Petri quomodo honoravit Deus et Ecclesia, XVII, 261, 2 et seqq. Earum inventio per Eudoxiam Augustam uxorem Theodosii junioris; miracula in iis patrata, *ibid.* In earum honorem Romæ basilicam extruxit Eudoxia, quæ etiamnum Romæ superest, 262, 1. Has SS. Patres miris laudibus extulerunt, *ibid.* Earum limatura solebat a summis Pontificibus dono ad reges et principes mitti, ac per eam Deus multa miracula edebat, 262, 2. Constantini Imperatoris curationem a lepra S. Petrus promittit, apparens ei dormienti, XVIII, 14, 1. S. Petri templum a Paulo V Pontifice perfectum, XI, 191, 2. S. Petrus sibi ecclesiam dedicavit Londini in Anglia, IV, 434, 1. Cur ei Paulus a dextris pingatur, XVIII, 15, 2.

Petrus et Paulus olivis comparantur, XIV 399, 2. Sunt duo filii olei, 411, 2. S. Petrus an angelus habens potestatem magnam, XXI, 323, An fuerit senior ille qui dixit Joanni ne fleret, 122,

PETRUS (S.) Alexandriæ episcopus. S. Petri Alexandrini episcopi et martyris humilitas quomodo sit exaltata, VI, 411, 2. In throno episcopali a suis cum palmis est collocatus, XXI, 174, 2.

PETRUS (S.) martyr. S. Petrus martyr quomodo dæmonem virtute Christi ligarit et expulerit, XXI, 345, 1.

PETRUS (S.) martyr alius. S. Petrus martyr quomodo populos ad pœnitentiam animaret, XIII, 230, 2.

PETRUS (S.) martyr Dominicanus. S. Petrus martyr dominicanus injuste accusatus et incarceratus Christo crucifixo conquerens. quid ex eo audierit, XV, 629, 1.

PETRUS CHRYSOLOGUS (S.). S. Petrus Chrysologus unde ita dictus, quo viso creatus est archiepiscopus Ravennas, VI, 63, 2.

PETRUS (S.) Damianus. S. Petrus Damianus fuit cardinalis et episcopus Ostiensis, XIV, 391, 2. Quomodo Hildebrandum cardinalem vocet suum sanctum Satanam, XV, 374, 1. Relicto cardinalatu petiit sibi licentiam dari ad monasterium redeundi, XXI, 66, 1, 2. Intra monasterium reipsa se recepit, 314, 2. Ei quæ pœnitentia injuncta ob relictum cardinalatum et episcopatum, XII, 288, 1. Falso accusatus suam innocentiam rectæ conscientiæ testimonio tuebatur, XII, 147, 2. Petrus Damianus Phineem putat esse Eliam, III, 100, 1. S. Petri Damiani patheticum epitaphium, XII, 438, 1.

PETRUS CŒLESTINUS (S.). S. Petrus Cœlestinus in pœnitentiis erat initio indiscretior, at postea rigorem temperavit, X, 162, 1. Pontificatu se abdicavit, *ibid.*

PETRUS (S.) abbas. S. Petrus abbas. cognomento Igneus, per medios ignes transivit illæsus, X, 553, 2.

PETRUS (S.) abbas alius. S. Petri abbatis sepulturam lux cœlestis indicavit, XI, 266, 2.

PETRUS (S.) abbas Claravallensis. S. Petri abbatis Claravallensis in oculi amissione patientia, I, 278, 1.

PETRUS (S.) de Alcantara. S. Petri de Alcantara in morte vox et plausus, V, 441, 1; 476, 2; IX, 67, 1.

PETRUS (S.) episcopus Bracarensis. S. Petrus primus Bracarensis episcopus, an fuerit Samuel, filius Uriæ prophetæ occisi a Joakim rege Juda, XV, 688, 2; XVI, 139, 1.

PETRUS Eremita. Petri Eremitæ visis tormentis inferni, ad vitam redeuntis, vitæ emendatio, XI, 424, 2.

PETRUS Telonarius. Petri Telonarii conversio admirabilis, XVI, 250, 2. Petri Telonarii visio de sua in vita eleemosyna, IX, 412, 2. Ex avaro per visionem factus est liberalis; ejus liberalitas in pauperes, X, 133, 1; 208, 1, 2.

PETRUS FABER. Petrus Faber, primus S. Ignatii fundatoris Societatis Jesu socius, salutare monitum dedit pro religiosis ad hospitium divertentibus, XVI, 154, 1. Maluit obedire quam vitæ consulere, XIII, 442, 2. Tam in vita quam in morte fuit obedientiæ victima, V, 33, 1; VII, 521, 2.

PETRUS CANISIUS. Petrus Canisius, Societatis Jesu, usque ad mortem pro Ecclesia laboravit, XVI, 192, 1. Dissidia, lites, odia, sua blandiloquentia persanabat, V, 264, 1; IX, 191, 2. In omnibus adversis Deum benedicebat, XX, 49, 1. Ejus cœlestis illustratio quoad sui cognitionem, 63, 2. Obedientia sua vicit hæreticos, VI, 125, 2. Hussitarum in eum scomma, IX, 191, 2.

PETRUS Vermilius. Petrus martyr Vermilius in Anglia docuit de Eucharistia quidquid volebat rex et magistratus, X, 167, 2.

PETRUS AUREOLUS. Petri Aureoli in annorum supputationibus error, XXI, 349, 2; 352, 1. *Apocalypsin* tantum applicavit, non explicavit, 232, 1; 233, 2.

PETRUS GALATINUS. Petrus Galatinus *Apocalypsin* commentatus est, de ejus commentario Cornelii a Lapide judicium, XXI, 12, 1.

PETRUS GNAPHÆUS. Petrus Gnaphæus hæresiarcha in SS. Trinitatem fuit injurius, XV, 246, 1. Addidit trisagio, *Qui crucifixus est pro nobis*, sed perperam, XI, 173, 2.

PETRUS SERRANUS. Petrus Serranus Cordubensis in Ezechielem luculenter scripsit, XII, 473, 2.

PETRUS ABAILARDUS. Petri Abailardi elogium, XII, 704, 2.

PETRUS ROMANUS. Petrus Romanus ultimus futurus est Pontifex Romanus, XXI, 307, 2; 322, 1; 355, 2.

PETULANTIA. Petulantia juvenum quomodo retundenda, X, 94, 1.

PHACEE. Phacee fuit prodromus Herodis Ascalonitæ, XI, 206, 1. Ambo inter se comparantur, *ibid.*

PHADARA. Phadara fuit frater Salathiel, habuit quoque filium nomine Zorobabelis, XIV, 318, 2.

PHAETON. Phaetontis incendium quando contigerit, I, 444, 2. Contigit sub Moyse : quale ipsum fuerit, an solum terræ siccitas, XIII, 611, 1. Phaeton unde dictus, *ibid.* Phaetontis fabula unde procusa, XXI, 299, 1. Phaeton solis currum moderans imperite, imago est pastorum pravorum, XII, 745, 2.

PHÆDRUS. Phædrus libertus Augusti fabulas conscripsit, IX, 385, 2.

PHÆNOMENA. Phænomena aeris et nubium sæpe speciem, colorem et situm mutant, X, 400, 1. Phænomena quæ dicantur a philosophis, XX, 192, 2.

PHALANGIUM. Phalangium genus aranearum noxium est, VI, 333, 2. Enecat cum risu, V, 417, 2.

PHALARIS. Phalaris tauro æneo a suis inclusus et crematus, X, 41, 2.

PHANTASIA. Phantasiæ hominum quæ sint simulacra, XX, 626, 1. In phantasia loquitur Deus per angelos, in mente per se, XIII, 245, 2; 246, 1. In phantasia hominis multa dæmon potest repræsentare, XV, 126, 1.

PHANUEL. Phanuel idem est quod facies Dei, XVI, 79, 2.

PHARAILDIS (S.). S. Pharaildis cum marito Pippino castitatem in conjugio coluit, XVIII, 301, 2.

PHARAN. *Pharan* deduci potest a *peer*, id est decus, gloria, XIV, 249, 1. Pharan mons in quo gesserit typum missionis Spiritus sancti in apostolos, 248, 2. Symbolum est cœli, 249, 1.

PHARAO. 1° Pharao vox unde dicatur et quid hebraice sonet, I, 432, 1; XII, 713, 2. Pharao non proprium sed commune fuit nomen regum Ægyptiorum, IV, 214, 1. Ægypti reges unde vocati Pharaones, I, 361, 2; 432, 1.

2° Pharao rex Ægypti tempore Abraham quibus plagis affectus fuerit ob raptam Saram, I, 188, 1.

3° Pharao a quo Joseph princeps totius Ægypti constitutus est, I, 361, 2; 362, 1 et seqq.

4° Pharao novus affligens Hebræos et ignorans Joseph, quis et qualis fuerit, I, 429, 1, 2. Pharao ignorans Joseph quid tropologice significet, 436, 2. Quid allegorice, 437, 2. Pharao prohibens Israeli dari paleas quid symbolice significet, 473, 2. Ejus impietas jubentis masculos Hebræorum submergi, 434, 1. Cur hoc jusserit, *ibid.* Significat in eo diabolum, *ibid.* Quibus dolis Hebræos oppresserit, XVII, 175, 2. Vocatur Assur ob crudelitatem et potentiam, XI, 616, 2. Vocatur draco fluvialis, 607, 1. Ejus filia se finxit Mosen peperisse, XIX, 483, 1. Pharao flagellis induruit, XVIII, 168, 2. Quomodo se indurarit, I, 488, 2 et seq. A seipso proprie et directe obduratus est, XVIII, 167, 2 et seqq. Quomodo eum obdurarit Deus, 26, 2. Quomodo et cur eum Deus excitarit, 166, 2. Eum cur Deus regem constituerit, I, 510, 1. Cur eum tamdiu sustinuerit, *ibid.* Ejus obstinatio, VI, 128, 2. Ob eam male periit, 390, 1, 2. Ille cum omnibus suis in mari Rubro periit, XIV, 260, 2; 261, 2. Ejus arrogantia punita, *Job*, 542, 1. Pharao exemplar est vindictæ rebellium, V, 534, 1. Ejus cladi assimilatur strages Assyriorum et Sennacherib, XI, 249, 1. Typus est Baltasaris regis, et uterque diaboli, XIV, 262, 1. Pharao figura diaboli, I, 429, 2; *Psalm.* II, 95, 1, 2. Typus est peccatoris,

Job, 509, 1; 542, 2. Ejus currus mystici qui, I, 556, 2. Pharaonis epitaphium, 563, 1.

5° Pharao Nechao a Nabuchodonosore profligatus est, XII, 290, 1.

6° Pharao Ephree vel Vafres quis fuerit : ejus avus fuit Nechao, XII, 285, 2. Fortuna ejus et superbia, *ibid.* Fuit Pharaonum postremus, *ibid.* Vocatur tumultus, id est perturbator regni, 292, 1. Ejus cum Nabuchodonosore bellum describitur, 176, 2. Pharao Apries vel Ephree, vel Vafres confertur aquilæ, 626, 2. Cum Sedecia rebellans Nabuchodonosori, fœdus iniit, et ab eo subactus est, *ibid.* Quam fuerit superbus, 713, 2. Quomodo a Deo depressus, 714, 1, 2. Vocatur draco, id est crocodilus, cur, *ibid.* Quomodo fuerit baculus arundineus Israeli, 716, 1. Vocatur Assur, cur, 724, 1. Comparatur cedro, cur, *ibid.* et 2.

PHARASIM. *Pharasim* sunt equi militares, acres et bellicosi, XII, 698, 2.

PHARES. Phares quid significet, I, 349, 1. Habitus fuit ut primogenitus Judæ, habuitque jura primogenitorum præ Sela, 563, 1.

PHARES. *Mane*, *Thekel*, *Phares* pluribus modis exponitur, et varie legitur, XIII, 74, 2.

PHARETRA. Pharetra Dei qualis, *Job*, 589, 2. Pharetra Dei est occultum Dei judicium, XII, 386, 1. Pharetra Chaldæorum cur dicatur sepulcrum, 55, 1, 2.

PHARISÆI. 1° *Quid essent Pharisæi apud Judæos.* Pharisæi unde dicti sint, XV, 98, 2; XIX, 43, 1. Eorum auctores, XV, 98, 2. Erant in pretio apud populum, *ibid.* Quam nobiles apud Judæos essent, XVII, 299, 2. Eorum secta apud Judæos erat nobilissima, XVIII, 1, 2; XIX, 43, 2. Eorum erant septem sectæ, XVII, 419, 1. Erant rectores populi, et multi eorum sacerdotes et levitæ, XV, 351, 1; 488, 1. Quatenus eis erat obediendum, 488, 1. Illorum auctoritas et potentia, XVI, 354, 1; XIX, 43, 2.

2° *Eorum doctrina.* Pharisæi erant legis peritissimi et observantissimi, XVII, 153, 2. Legem Dei non recte interpretabantur, XVI, 165, 2 et seqq. Credebant animæ immortalitatem, non Sadducæi, XVI, 386, 2. Animarum docebant μετεμψύχωσιν, XIX, 43, 1. Censebant astra esse animata, 94, 2. Censebant totam legem non esse servandam, sed partem ejus majorem, XX, 111, 2. Verbo Dei suas traditiones addebant, VI, 431, 1. Eorum zizania, XV, 327, 2. Pharisæorum error de cultu Dei externo, et vita interna nequam, X, 209, 2 et seq. Internam concupiscentiam docebant non esse peccatum, XV, 157, 2. Eorum error duplex circa juramentum, XV, 492, 1; XX, 211, 2. Quo prætextu docerent negandam esse parentibus alimoniam, XV, 351, 1. Eorum error docentium non licere comedere manibus illotis, 332, 1.

3° *Pharisæorum vita.* Primo. *Illorum apparens in facie vitæ austeritas.* Illorum continentia et pietas, jejunia, vestis, legis observantia, rigor, XIX, 43, 1. Exacte sabbatum observabant, XV, 301, 2. Vix equis utebantur, et cur, XVII, 210, 2. Crebro et religiose manus et vasa lavabant, XV, 349, 2; 493, 2; 693, 1, 2. Inter epulas sæpe religionis causa manus lavabant, XVI, 330, 1. In crebris magnisque lotionibus sanctitatem ponebant, XVI, 163, 2.

Secundo. *Eorum fastus, superbia et hypocrisis.* Eorum intolerabilis superbia, XIV, 306, 2. Sibi sanctitatem arrogabant, XV, 349, 1. Profitebantur certiorem legalium rituum notitiam, XV, 98, 2; 349, 1. Prima accumbendi loca in conviviis ob superbiam aucupabantur et occupabant, XVI, 195, 1. Se justos reputantes, peccatores contemnebant, 203, 1. Perperam murmurabant quod Christus cum peccatoribus versaretur, *ibid.* Ideo denotantur in fratre filii prodigi, 206, 1; 212, 1, 2; 213, 2. Illorum ambitio, 478, 2. Eorum hypocrisis tempore Christi, XI, 430, 2; 431, 1; XV, 351, 2; XVI, 219, 2. Docebant et non faciebant, XV, 488, 2. Quæ populo onera imponerent, *ibid.* Suam sanctimoniam varie ostentabant, 489, 1. Cur sua phylacteria dilatarent, *ibid.* Eleemosynam facturi tubam inflabant, 181, 1. Minima curabant, maxima negligebant, 493, 1.

Tertio. *Illorum avaritia et corruptio.* Eorum avaritia, XVI, 439, 2. Ad Evangelium vocati, venire noluerunt ob avaritiam et voluptatem, 197, 2 et seqq. Sed iis pauperes fuerunt surrogati, 199, 1. Infideles erant tam in opum administratione, quam in doctrina legis divinæ populo tradenda, 218, 2. Erant iniqui judices, XV, 493, 1. Erant terrenis affixi, XVI, 441, 2; 442, 1. Eorum rapina et immunditia, 493, 2. Cur sint sepulcra dealbata, 494, 1. Erant infernales, XVI, 442, 1. Patrem habebant diabolum, ejusque spiritum sequebantur, 447, 2 et seq. Erant in multis rebus culpabiles, 443, 1. Quæ peccata admitterent in extruendis sepulcris prophetarum, XV, 494, 1. Erant, ut et patres, propheticidæ, 494, 2. Cur dicantur caupones, eorum idololatria qualis esset, XI, 115, 1, 2.

Quarto. Pharisæi erant pastores mali, XIV, 491, 1. Erant non pastores, sed laniones ovium et lupi, XV, 252, 1. Erant ceu fures et latrones ovium, XVI, 468, 2. Quomodo regnum Dei hominibus clauderent, et intrare volentes non sinerent intrare, XV, 491, 2. Viduarum domos emungebant, *ibid.* Multos Gentiles ad judaismum pertrahere satagebant, 492, 1. Comparantur canibus mutis, XI, 663, 1.

4° *Pharisæorum contra Christum error, invidia, odium et rancor.* Eos acriter taxant Joannes et Christus passim, XV, 98, 2. Cur viperis et serpentibus assimilentur, 99, 1. et seqq.; 308, 1, 2. Cur dicantur generatio adultera, XV, 311, et seq.; 697, 2. Quare Joannem de baptismo interrogant, XVI, 314, 1, 2. Herodem in Galilæa licet regnantem, instigarunt ut Joannem caperet, et quare, XV, 129, 1. Discipulos Joannis instigant ut petant a

Christo quare cum suis non jejunaret, 244, 2. Eorum obstinatio audientium Joannem et Christum ex curiositate, 288, 2 et seqq. Illum dicebant habere dæmonium, quia austere vivebat; hunc, quia communem vitam sectabatur, vocabant gulosum, 289, 1. Putabant Christum merum esse hominem, 239, 2. Eum, cum venit, agnoscere noluerunt, quia humilem videbant, XVI, 569, 2; 574, 1, 2. In eo ignorantia crassa laborarunt, 569, 2. Judicabant de Christo secundum carnem, 437, 1. Cur de Patre ejus inquirant, 438, 2. Quibus Christus respondet caute, *ibid.* et seq. Scire debebant eum nonnisi a Deo missum, 464, 1. Eorum superbia in spernenda Christi doctrina, XV, 292, 1. Illorum infidelitas in doctrina Christi rejicienda, XVI, 443, 2. Cur eos Deus non sinit intelligere dicta a Christo, 444, 1; 449, 1. Eorum negantium e Galilæa Prophetam unquam venisse, testimonium falsum, temerarium et stultum est, 429, 2 et seq. Erant Christo adversarii quam maxime, XV, 306, 1; 352, 2. Miracula ejus tacite perstringunt, 311, 1. Christum vocant Samaritanum, XVI, 451, 1. Et dicunt eum habere dæmonium, 451, 2. Faciunt Christum magum, qui ope dæmonis faciat miracula, XV, 251, 2. Illorum cæcitas, XI, 663, 1. Cur a Christo vocentur cæci, XV, 353, 1. Eorum cæcitas proveniebat ex priore invidia eorum, 322, 1 et seq. Horum obstinatio tempore Christi, VI, 392, 1. Ipsorum incredulitas et obstinatio, XVI, 478, 2; 576, 2. Eorum mendacium et æmulatio contra Christum, XVI, 190, 2. Christi gloriam invidebant, 377, 1. Ex odio et invidia Christum admittere noluerunt, XV, 387, 1. Eorum in ipsum odium et rancor, XVI, 376, 2 et seq.

Cur Pharisæi a Christo signum e cœlo petant, XV, 311, 1; 361 et seqq. Quare ei quæstionem de uxoris dimissione proposuerint, 418, 2. Cornutam quæstionem ei proposuere, 301, 2; 476, 2. Ei adulantur, 477, 2. Erant similes vulpi, XVI, 191, 1. Christum intricare volentes, in laqueum suum inciderunt, XV, 478, 1: 480, 2. Ei ignorantiam Scripturarum affingere volunt, 483, 1. Docentur ab eo de persona Messiæ, 485, 1. Eorum dolus in accusatione adulteræ, XVI, 432, 2; 434, 1. Urgent graviter paralyticum ad piscinam a Christo sanatum, 375, 2. Christum initio scenopegiæ quærebant, ut eum caperent et occiderent, 419, 1. Eum dicebant insanire, quod ipsos diceret sibi mortem machinari, 421, 2. In eum insurgunt quod sabbato paralyticum curasset, *ibid.* et seqq. Eorum iniquum judicium, 422, 2 et seqq. Erant e magistratu, et apud pontifices Jesum accusarunt, 424, 2. Ex cæci nati curatione sumpserunt occasionem Christum calumniandi, 462, 2. Cur cæcum iterum, iterumque interrogent, *ibid.* Cur aggrediantur parentes ejus, 463, 1. Anxia eorum de eo disquisitio, *ibid.* Ei maledixerunt, 463, 2. Confessionem ex ore Christi elicere volentes, quod ipse esset Messias, id faciunt ejus calumniandi causa, 478, 1.

Christo mortem declinabant a longo tempore, XVI, 441, 1. Pharisæi de Christo necando consultant, XVI, 498, 1. Cur sibi a Romanis ob illum indemnem metuant, *ibid.*, 2. Hunc metum prætexunt tantum suæ invidiæ et odio in Christum, 498, 2; 499, 2. Statuunt eum interficere, 500, 2. Circa Pascha eum capere volunt, XVI, 501, 2. Cur Lazarum redivivum interficere voluerint, 507, 1. Christum quamprimum de medio tollere satagunt, 507, 2. Neminem ad mortem damnabant, 609, 1. Petunt a Pilato ut Christi sepulchrum jubeat custodiri, rabie et odio ejus flagrantes, XV, 641, 2 et seq. Timebant ne resurgeret, 642, 1. Conati ei resurrecturo omnimodis occludere exitum, resurrectionis miraculum et fidem auxerunt, 642, 2.

5° *Pharisæorum pœna iis a Deo inflicta.* Peccatorum impleta mensura erant evertendi, XV, 495, 1. Eorum labores magni et sudores pro lege Dei, sed sæpe inutiles, 444, 2. Octies iis væ Christus intentat, et quid per hæc innuat, 491, 1. Sua nequitia meruere occupari a dæmone, et a Deo puniri, 314, 1 et seq. Eorum interitus et excidium a Christo prædicitur, 471, 1 et seqq. Quomodo sint maledicti, XVI, 429, 1. Quomodo Christum essent quæsituri et non inventuri, XV, 425, 1, 2. Quomodo eos in peccato suo morituros dixerit Christus, XVI, 440, 2. Cur gravius accepturi sint judicium, XV, 491, 2. A Ninivitis coarguentur in die judicii, 313, 1. Et a regina Austri, 314, 1.

PHARISÆUS de quo Christus parabolam sumit. Pharisæus quomodo se ad orandum composuerit, XVI, 241, 2. Cur steterit: populi Judaici symbolum est, *ibid.* Quare oraret apud se: ejus fastus et jactantia, 242, 1. Quomodo orans Deo gratias ageret, *ibid.* Omnes sceleratos reputat, se solum justum, *ibid.* Quot peccata orans committat, 242, 2. Quas daret decimas, *ibid.* Ejus superbia, 243, 1. Ejus oratio cassa fuit, 244, 2.

PHARMACUM. Pharmaca a Deo sunt creata, X, 271, 1, 2. Nec ea vir sapiens abhorret, 271, 2.

PHARUS. Pharus insula vicina Alexandriæ turrim habet quæ navigantibus igne collucet, XIV, 191, 2.

PHASE. Phase non fuit celebratum in deserto post egressum e Sina, II, 230, 1. Debebat illud manducare etiam is qui abstinentiam a carnibus voverat, 230, 2. Immundi non poterant id comedere, *ibid.* Sed in secundum mensem differre debebant, *ibid.* Quid faciendum, si adhuc secundo mense erant immundi, 231, 1 (*Vide* Pascha).

PHASITIGRIS. Phasitigris videtur esse fluvius Phison, IX, 659, 2.

PHASSUR. 1° Phassur quid nomine suo significet, XII, 386, 1. Phassur, filius Emmer, non fuit pontifex, sed tantum e templi præfectis, 158, 1.

2° Phassur filius Melchiæ, alius a Phassur filio Emmer, æque ut hic in Jeremiam iniquus fuit, XII, 167, 1.

PHATHAHIA. Phathahia jurisperitus constitutus ab Artaxerxe ut cum Nehemia causas litesque populi dijudicaret, IV, 255, 2.

PHATUEL. Phatuel pater Joel quid hebraice significet, XIII, 476, 1, 2.

PHAVORINUS. Phavorinus astrologos judiciarios egregio dilemmate perstringit, XII, 90, 1.

PHELTIAS. Pheltias, filius Banaiæ, princeps et dux erat populi, XII, 583, 1.

PHENENNA. Phenennæ contra Annam protervia ob proles, et quomodo illa repressa, III, 258, 1. 2; 266, 1, 2 et seq.; XIII, 407, 2.

PHERECYDES. Pherecydes animi immortalitatem docuit, IX, 5, 2.

PHERON. Pheron, Ægypti rex, aspectu feminæ non adulteræ, visum recuperavit, X, 9, 1.

PHIALA. 1° Phialæ vocis quod sit etymon et significatio, et quale sit vas, XXI, 294, 1, 2. In iis adolebatur thymiama in templo Salomonis, 130, 1; 295, 1. Phialæ tabernaculi describuntur, I, 649, 2. Phialarum in templo triplex erat usus, XIV, 544, 1. Magna earum illic erat copia, *ibid.* et 2. Est phiala lebete sacratior, *ibid.* et seq. Omnes erant templi, *ibid.*

2° Phialas suas quomodo angeli effudisse intelligantur, XXI, 297, 2. Phialæ et citharæ seniorum quid significent, 127, 2.

3° Phialæ templi mystice sunt concionatores, I, 649, 2. Phiala nomine metaphorice vocatur lectus, VI, 265, 1.

PHIGELLUS. Phigellus an a S. Petro creatus episcopus Ephesinus, XVIII, 584, 1. Amicitiam cum beato Paulo finxit, XIX, 280, 2.

PHILADELPHIA urbs. Philadelphia urbs Mysiæ ubi sita, unde dicta, XXI, 28, 1. Alia est Philadelphia in Syria, *ibid.*

PHILADELPHIA ut virtus. Philadelphia Christianorum quanta esse debeat, XX, 322, 1.

PHILANTROPIA. Philantropia Dei in homines summa, XIII, 95, 2; XVI, 344, 2. Philantropia Dei multa admiranda continet, XIX, 337, 1 (*Vide* Dei bonitas).

PHILASTRIUS (S.). S. Philastrii zelus et lenitas, X, 454, 1.

PHILASTRIUS scriptor. Philastrii locus restitutus, III, 292, 1.

PHILAUTIA. Philautia plerique laborant, V, 509, 1. Ea laborat homo maxime audito adulatore, VI, 395, 1. Philautia quam sit noxia, XVIII, 574, 2: *Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit.* Est multorum malorum causa, XIX, 299, 1: *Hoc autem scito, quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa; et erunt homines seipsos amantes, cupidi, elati, superbi, blasphemi, parentibus non obedientes, ingrati, scelesti, sine affectione, sine pace, criminatores, incontinentes, immites, sine benignitate, proditores, protervi, tumidi, et voluptatum amatores magis quam Dei.*

PHILEMON. Philemon non fuit e septuaginta discipulis, XVI, 144, 1. Philemon erat civis Colossensis, apud suos nobilis; ejus domus ecclesia fuit, et diu permansit: ejus pietas et hospitalitas, XIX, 342, 2.

PHILETUS. Philetus resurrectionem negavit, XVIII, 401, 2; XIX, 289, 2.

PHILIPPENSES. Philippenses Epaphroditum suum apostolum cum muneribus ad Paulum miserunt, XIX, 1, 1. Erant in eum liberales, 67, 2. Pro Evangelio multa sunt passi, 6, 1.

PHILIPPI urbs. Philippi, urbs Macedoniæ, a quo restaurata, XVII, 309, 2. An ad Thraciam pertineat, *ibid.* Philippi urbs describitur, XIX, 1, 1.

PHILIPPICUS. Philippicus imperator impius, imperio et luminibus privatus est, XII, 176, 2.

PHILIPPIDES. Philippides cur munus consiliarii regii declinaret, XXI, 101, 1.

PHILIPPUS Macedoniæ rex. Philippus Macedo puer unde regni augurium accepit, XXI, 62, 1. Philippus omnia sua bene gesta videri volebat, IX, 223, 2. Quo pacto ad modeste de se sentiendum excitaretur, IX, 419, 1. Qua ratione animi sui insolentiam represserit, XII, 175, 2. Conviciatoribus gratias agebat, XX, 29, 2. Quomodo detractorem et adversarium sibi beneficiis devinxerit, XIII, 430, 1. Ejus de belli duce sententia, IV, 438, 1, 2. De ejus vigilantia dictum Parmenionis, XXI, 67, 1.

PHILIPPUS (S.) Apostolus. 1° Philippi etymon græcum et hebræum, XV, 256, 2 et seqq. S. Philippus a Christo fuit vocatus in Galilæa, XVI, 319, 2. Primus apostolorum vocatus est voce exteriore Christi, 321, 2. Cur tam cito eum sit secutus, *ibid.* Erat Nathanaeli amicus, 322, 1. Quomodo huic Jesum describat, *ibid.*, 2. E testimonio Joannis credidit Christum esse Dei filium, sed in confuso, 523, 2. Candidus erat, sed non ita acutus, XV, 341, 2. An petierit prius sepelire patrem quam Christum sequeretur, 232, 2. An genuerit filias ante apostolatum, XVIII, 319, 1. Quam fuerit sincerus et candidus; ejus cœlestis spiritus et charitas, XXI, 390, 1, 2. S. Philippus in crucem Hierapoli actus est, XVIII, 534, 2. Quo anno cruci affixus, XVII, 5, 1. Ejus typus fuit Manasses patriarcha, XXI, 397, 1.

PHILIPPUS diaconus. Philippus diaconus non fuit apostolus, XVII, 164, 2. Ejus elogium, 165, 1. Est missus ab apostolis Samariam, 194, 2 et seq. Eunuchum Æthiopem docuit, 205, 2. Raptus est ab angelo ob tres causas, 206, 1. Azoti primus Evangelium prædicavit, XIV, 456, 1. Habitavit Cæsareæ in Palæstina, 206, 2. Quatuor filias habuit virgines, spiritu prophetico donatas, XVIII, 319, 1.

PHILIPPUS NERIUS (S.). S. Philippus Nerius charitate vulneratus languebat jugiter, VII, 563, 2. Omni petenti quod poterat, solatium dabat, XV 175, 1.